

Høyreekstremisme i Norge

- trender og utvikling

av Shoab Sultan og Rune Berglund Steen

WWW.SIAN.NO

SIAN

Opp Islamiseringen Av Norge

OPP
SKAPEN
D
SIAN
PÅ
ERNET

SIAN

ISLAM

SKAPER
KONFLIKTER
OG STRID

(SIAN)

Utgitt av:

Antirasistisk Senter
Postboks 244, Sentrum
0103 OSLO

Tlf: +47 23 13 90 00

Fax: +47 23 13 90 13

E-post: epost@antirasistisk-senter.no

Web: www.antirasistisk-senter.no

Omslagsfoto:

Håkon Mosvold Larsen / NTB scanpix

ISBN: 978-82-90789-67-6

Innhold

Forord	5
Innledning	6
Overordnet bilde	6
Grunnleggende inndeling	6
Definisjoner	7
«Høyreekstremisme»	7
Muslimske ekstremister - også «høyreekstremer»?	7
Andre ekstreme grupper	8
«Islamofobi» og «muslimhat»	9
Fokus	11
Nynazisme	11
Norsk Motstandsbevegelse / Nordfront	12
Vigrid	12
Fyret	13
Løslatte drapsmenn	13
Innvandringsfiendtlige	14
Ideologen Fjordman	15
Glidende overgang	16
Muslimhat	16
Norwegian Defence League (NDL)	17
Norges Frihetsparti	17
Stopp islamiseringen av Norge (SIAN)	17
Stop the Islamisation of Europe - Norway (SIOE-N)	18
SION	18
Human Rights Service (HRS)	18
Document.no	20
Tafatte demonstrasjoner og energiske splittelser	21
Radikale islamister	22
Profetens Ummah	22
Islam Net	24
Antisemittisme	26
Hatspredning på internett	28
Politiske partier	29
Høyreekstremer partier	29
Høyre-radikale partier	29
Demokratene i Norge	29
Andre høyre-radikale partier	30
Høyrepopulistiske partier	30
Fremskrittspartiet (Frp)	30

Innhold forts.

Terrorangrepet 22. juli 2011	31
Rettssaken	31
Islam som et lappeteppe	31
Shariasoner og opptøyer	32
Ondskapen iblant oss	32
Manglende erkjennelse	33
«Fordummingen» av Breivik	33
Breiviks ytringsfrihet	34
Kunnskap er løsningen	34
PSTs åpne trusselvurderinger	36
Ekstreme islamister	36
Sammenblanding av høyreekstreme og venstreekstreme	36
Vurderingen for 2014	37
Medias dekning	38

Forord

Rune Berglund Steen

Nærværende rapport bygger videre på vår rapport fra april 2012 (tilgjengelig på www.antirasistisk-senter.no), og gir først og fremst en oppdatert beskrivelse og analyse av relevante miljøer og vesentlige utviklings-trekk i det aktuelle tidsrommet.

Vår vurdering av trusselbildet relatert til høyreekstremisme i Norge er i all hovedsak som tidligere: den primære risikoen er ikke knyttet til de etablerte og i all hovedsak lite funksjonelle organisasjonene med ulik høyreekstrem identitet, men til den uoversiktlige underskogen av enkeltpersoner som i større eller mindre grad kan være forbundet med disse organisasjonene. Norge skiller seg her fra flere andre europeiske land, som har relativt store og godt synlige høyreekstreme grupper. Likheten er å finne i hva vi mener er en viss oppblomstring av høyreekstreme holdninger de siste årene, selv om disse i Norge ikke gir seg utslag i organisering, i alle fall ikke av en type som er synlig i gatebildet. Faktum er at hatet florerer på nett, og samtidig som det ikke må overvurderes, må det heller ikke undervurderes simpelthen fordi det er komplisert å bedømme. Det er dette hatet som gjerningsmannen 22. juli sprang ut av.

Den mest markante utviklingen fra vår forrige rapport er tilsynelatende av en radikal islamistisk gruppe i Norge, Profetens Ummah, som vi mener løselig kan klassifiseres sammen med andre høyreekstreme grupper. Synspunktene mellom ulike høyreekstreme grupper vil selvsagt være ulike. Profetens Ummah står imidlertid for en ekskluderende, hatefull og voldelig tilnærming som synes beslektet med det hatefulle mangfoldet som generelt finnes på høyreekstrem fløy. At vi plasserer en gruppe som dette blant høyre ekstremt, bør dessuten underbygge et åpenbart

poeng, nemlig at det Profetens Ummah står for er ekstremt også i islamsk sammenheng. Profetens Ummah fortjener like lite å anses som en representant for muslimer flest som nynazistiske Vigrid fortjener å stå som en representant for etniske nordmenn flest.

Det internasjonale bakteppet er bekymringsfullt, med oppblomstring av høyreekstreme partier og grupper i flere europeiske land de siste få årene. Vold, inkludert drap, rettet mot utsatte minoriteter er på kanten av å fremstå som et alminnelig fenomen i flere land. I tillegg har vi nylig sett drap på antirasister i både Hellas og Frankrike. Norge står ikke utenfor dette bildet. Terrorhandlingene 22. juli utgjør en del av en helhetlig utvikling i Europa som gir grunn til uro for at høyreekstreme ideologiers destruktive kraft vedvarer inn i vår tid.

I Norge har vi blant annet opplevd et brutalt angrep på lederen for Ungdom mot rasisme utenfor hennes hjem våren 2013. Vi har også opplevd knivstikkingen av en 16-åring utenfor Blitz utført av personer som skal ha ropt «Sieg Heil» og gjort nazihilsen høsten 2013. Mens drapene på antirasister i Frankrike og spesielt Hellas har vakt internasjonal oppsikt, ble det forsøkte drapet på en antirasist i Oslo sentrum framstilt i offentligheten nærmest som en triviell hendelse. Spørsmålet det er nødvendig å stille seg er om norsk offentlighet stadig, også etter terrorangrepene 22. juli, kvier seg for å ta høyreekstrem ideologi og høyreekstreme holdninger på tilstrekkelig alvor.

Vår nagende bekymring forblir nettopp dette: At det norske samfunnet ikke har evnet å reorientere seg etter 22. juli, og at vi i det store og det hele er like blinde på det ene øyet nå som vi var den gang. Mens mange etniske nordmenn er engstelige for muslimer flest, synes vi ikke særlig engstelige engang for de mest ekstreme i våre egne etniske rekker. Det er urovekkende på begge punkt.

*Rune Berglund Steen,
leder, Antirasistisk Senter*

Innledning

Overordnet bilde

Den siste tiden har vi sett en begrenset oppblomstring av aktivitet i flere ekstremistiske grupperinger. Vi har også sett splittelser, fraksjoneringer og nye allianser. I tillegg har vi sett at nye ekstremistiske grupperinger har dukket opp i landskapet.

I sum er det dessverre liten tvil om at trusselbildet synes noe forsterket den senere tiden, spesielt med framveksten av en radikal islamistisk gruppering, Profetens Ummah. Året etter at en etnisk norsk, påstått kristen-konservativ, nasjonalistisk ekstremist tok livet av 77 uskyldige mennesker, så vi altså en konsolidering av ekstremister på radikal islamistisk fløy som et nytt element i en bekymringsfull utvikling. At fem nordmenn i januar 2013 ble drept av islamistiske terrorister i Algerie, stadfester samtidig en trussel fra internasjonalt hold som vi dog ikke kommer nærmere inn på i denne rapporten, ettersom dette ligger utenfor vårt kompetanseområde.

Samtidig som trusselbildet ikke skal overvurderes, og antallet norske borgere som er tilknyttet ekstreme grupper av ulik valør forblir lavt, er det på det rene at det norske samfunnet befinner seg i en situasjon hvor noen potensielle trusler må tas alvorlig. Den mest realistiske trusselvurderingen noen kan komme med, er at trusselbildet er uklart.

Det siste året har vi også sett en viss styrking av det internasjonale kontaktnettet både hva gjelder muslimhaterne, som har hatt en rekke samlinger hvor de har jobbet med nettverksbygging over landegrensene,¹ og hva gjelder de radikale islamistene, som har etablert kontakt med ekstremistmiljøet i England². Det er selvsagt ingenting nytt ved at det etableres internasjonale nettverk, men nettverkene har blitt bygget bredere, og vi har sett tidvise forsøk på samarbeid. Vi ser i denne forbindelse også personer som beveger seg mellom de tre nevnte grupperingene: nazister, innvandringsfiendtlige og muslim-

hatere. I tillegg ser vi at ny teknologi, så som sosiale medier, har blitt utnyttet til det fulle av ekstremistiske grupperinger.

Mens ingen grupperinger er organisatorisk særlig vellykkede (dels med unntak av nettopp Profetens Ummah, som riktignok også er en svært liten gruppe), er det store mengder informasjon som er relevant for en presis vurdering av trusselbildet som det like fullt er henimot umulig å foreta en realistisk vurdering av. Vi tenker her spesielt på det voldsomme anti-muslimske engasjementet og tidvis hatet som utspiller seg i virtuelle rom, hvor et nokså stort antall mennesker bruker mye tid på varierende grad av «kamp» mot muslimer og islam. Ingen kan hevde å ha oversikt over dette langt på vei uorganiserte hatet. Enhver vurdering av hvilken risiko som kan være knyttet til dette, vil derfor nødvendigvis være spekulativ. Vi vil like fullt framholde at den vanskelig kvantifiserbare trusselen som følger av dette virtuelt uttrykte hatet, må tas med i betraktningen når man vurderer trusselbildet.

Grunnleggende inndeling

I denne rapporten vil vi holde fast ved den grove tredelingen vi la opp til i vår forrige rapport med henholdsvis «nazister», «innvandringsfiendtlige» og «muslimhatere»³. I tillegg har vi tatt inn en fjerde kategori i årets rapport, som allerede antydte ovenfor, nemlig ekstremister med muslimsk bakgrunn. Disse kalles gjerne «radikale islamister», et uttrykk det synes å være bred enighet om blant forskere og som vi også vil benytte i denne rapporten. Den bekymringen vi ga uttrykk for i forrige rapport om at vi ville kunne se framveksten av et slikt miljø, har med andre ord dessverre blitt til virkelighet.

Vi vil også se nærmere på antisemitisme, som er et trekk som går igjen ved flere av disse gruppene, med unntak av deler av islamhat-miljøet.

¹ <http://www.nettavisen.no/m/?articleId=3445857>

² <http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/raad-fra-ekstremist-driv-hellig-krig-med-navstoenad-3993995.html>

³ Høyreekstremisme i Norge, 2012, Shoaib Sultan Rune Berglund Steen og Kari Helene Partapuoli (ansv. red.)

Definisjoner

«Høyreekstremisme»

Det er vanskelig å diskutere et tema som «høyreekstremisme» uten en klar definisjon av dette nokså sammensatte fenomenet. Innledningsvis er det derfor viktig å drøfte og i størst mulig grad klargjøre begrepet, og ikke minst hva som *ikke* bør anses å falle inn under «høyreekstremisme». For en nærmere gjennomgang av definisjonene, se også vår rapport fra 2012.

«Høyreekstremisme» er et samlebegrep for mange former for politisk ekstremisme som ansees å befinne seg på ytterkanten av den tradisjonelle, politiske venstre-høyre-aksen. Ideologier som oppfattes som høyreekstremer kan for eksempel basere seg på en tro på at enkelte grupperinger har en kulturell, rasemessig, religiøs eller annen form for overlegenhet overfor andre grupper. Et annet viktig element i slike ideologier er nasjonalisme av ulike slag. Noen høyreekstremer, men ikke alle, bruker og/eller promoterer vold og terrorisme for å oppnå sine politiske og ideologiske mål.

Betydningen og bruken av begrepet har variert gjennom historien og i forskjellige språk, og «høyreekstremisme» som samlebegrep kan omfatte både radikale kapitalistiske, konservative og reaksjonære bevegelser, ulike terrorgrupper, nazister, fascister og potensielt monokulturister. Ideologiene som vanligvis forbindes med høyreekstremisme, er fascisme, nazisme og andre ultranasjonalistiske, religiøst ekstreme eller reaksjonære ideologier, men også rent religionsfiendtlige bevegelser, så som muslimfiendtlige, kan anses som høyreekstremer.

Den rasemessige høyreekstremismen baserer seg på troen på at overlegenhet og underlegenhet er en medfødt realitet mellom individer og grupper. Den kulturelle høyreekstremismen baserer seg på troen på at overlegenhet og underlegenhet er en kulturell realitet. Ulike utgaver av høyreekstremisme avviser generelt konsepter som sosial likhet og multikulturalisme.

Ordet «høyre» i «høyreekstremisme» bør utdypes. Det handler i stor grad om negativ markering, altså hvem de høyreekstremer er imot og hvem de ser på som ideologiske fiender. Liberale, sosialdemokratiske og sosialistiske grupper topper fiendelistene. Høyreekstremisme støtter i stor grad segregering, det vil si fysisk/sosial separasjon av grupper som anses å være overlegne fra grupper som anses å være mindreverdige. Høyreekstremisme omfatter vanligvis også rasisme, fremmedfrykt og religionsfiendtlighet, så som antisemittisme og muslimhat. Flere, men ikke alle, ser på demokratiet som en uegnet samfunnsstruktur, og vil heller ha en autoritær struktur.⁴

Høyreekstremisme kan forstås som noe som står til siden for den «normale» oppdelingen i den politiske skalaen. Vi kan se det etablerte politiske landskapet og samfunnet for øvrig som én størrelse, og ekstremismen som en annen. Det finnes imidlertid berøringspunkter, som vi kommer tilbake til.

De tre grovt definerte strømningene som vi ovenfor har sagt faller inn under etiketten «høyreekstremisme» i Norge i dag, er på ingen måte gjensidig utelukkende, men de representerer tre ulike problemstillinger. Disse strømningene er henholdsvis «nynazisme», «innvandringsfiendtlighet/rasisme» og det vi gjerne har kalt «islamofobi»⁵, men som også kan omtales som «muslimhat». I denne rapporten velger vi å bruke nettopp begrepet «muslimhat», da det i mye tydeligere ordlag sier noe om hva fenomenet egentlig består i. Dette er for øvrig en inndeling som reflekteres i høyreekstremer miljøer også i flere andre land i Europa.

Muslimske ekstremister - også «høyreekstremer»?

I Norge har vi i en lengre periode hatt en gruppering med radikale islamister, men de har stort sett ikke eksistert som noe annet enn et løst nettverk. I januar 2012 dukket «Profetens Ummah» opp som et gryende

⁴ Høyreekstremisme - Ideer og bevegelser i Europa 2012, Øystein Sørensen, Bernt Hagtvet, Bjørn Arne Steine (red.)

⁵ En utfordring med begrepet «islamofobi» er at mange henger seg opp i dette som en medisinsk benevnelse, selv om det samme ikke like ofte skjer med begrepene «homofobi» eller «xenofobi».

«Vi har blant annet ment at ulike ekstremistmiljøer gir næring til hverandre, og at det derfor er essensielt å ha et bredt overblikk.»

ekstremistmiljø, og Antirasistisk Senter så raskt behovet for å holde også dette miljøet under oppsikt. Vi har blant annet ment at ulike ekstremistmiljøer gir næring til hverandre, og at det derfor er essensielt å ha et bredt overblikk. Vi ser også i land som England og Danmark at når ett gitt ekstremistmiljø vokser, fører det gjerne til at andre, oppopperende ekstreme miljøer vokser, i en form for ytterpunktens symbiose.

Når det er sagt, mener vi at det vil være feil å oppfatte høyreekstreme og islamistiske grupper som diametrale motsetninger til hverandre. De radikale islamistene er på mange måter grupper som, i likhet med høyreekstreme miljøer, hører inn under en lignende ekstremistisk og ofte rasistisk fane. De fleste meningsfulle definisjoner av «høyreekstreme» vil etter vårt syn omfavne radikale islamister.

Islamister og andre høyreekstreme har åpenbart ikke identisk ideologisk utgangspunkt, men de deler ofte en rasistisk agenda, de ønsker en dramatisk samfunnsendring (generelt i «konservativ» retning) og noen oppfordrer til vold eller terror. Begge retningene har et selvbylde om at de er med på en sivilisasjonskamp og at de er i opposisjon til storsamfunnet. Heller enn å se dem som to ekstreme motvekter, velger vi derfor å behandle dem under ett, som «høyreekstreme». Det er selvsagt forskjeller mellom disse ideologiene, men likhetspunktene er for mange til at vi mener det er riktig å se bort fra dem. Et påfallende fellestrekk blant mange høyreekstreme, herunder både radikale ekstremister og nynazister, er antisemittisme.

Dette er et standpunkt som også er fremført i artikkelen «Islamisme – en høyrefløysektremisme?» av Fredrik Stjernfelt i boken *Høyreekstremisme – Ideer og bevegelser i Europa*⁶. Han fremfører en rekke ulike begrunnelser for dette synet, så som den historiske inspirasjonen fra europeisk totalitarisme på islamismen og klassiske totalitaristiske trekk ved denne ideologien.

Dette innebærer ikke en påstand om at muslimske ekstremister er identiske med noen av de avartene som normalt defineres som høyreekstreme, kun at det er rimelig å plassere dem i samme ende av spekteret. Det er langt fra slik at alle høyreekstreme deler eksakt samme ideologiske trekk. Det vi ser hos muslimske ekstremister kan i så måte beskrives som variasjoner over alminnelige høyreekstreme trekk.

Nasjonalt har vi så langt ikke sett et samarbeid mellom muslimske ekstremister og de mer tradisjonelle høyreekstreme gruppene, men internasjonalt ser man til tider slike 'crossovers' mellom nazister og radikale islamister. Dette er spesielt personifisert gjennom den tidligere nynazisten David Myatt, som i en periode ble muslimsk, og da søkte seg til muslimsk ekstremisme. Etter litt mer enn et tiår som radikal islamist, konverterte han vekk fra islam og dannet sin egen gruppe, *Numinous Way*, en «filosofisk» tilnærming som han selv oppsummerer som resultatet av hans tiår med søken og feiltagelser. Ellers har vi den «muslimske» marokkansk-svenske Holocaust-fornekteren Ahmed Rami (som drev «Radio Islam», radiosendinger som handlet mye om hat mot jøder og lite om islam). Rami har for øvrig også holdt foredrag for nynazister, og websidene til Radio Islam fremmer klassisk antisemittisme. Dette er en avart av den høyreekstreme galskapen vi så langt ikke har sett i Norge.

Andre ekstreme grupper

Det er viktig å påpeke at det naturligvis finnes andre typer ekstremistiske grupperinger enn de vi omtaler i denne rapporten. Det er nødvendig å ha oversikt også over disse gruppene når man ser på høyreekstreme grupper, ettersom ekstremister av ulike avskygninger kan stå i et nesten symbiotisk forhold til hverandre, og folk kan krysse fra en ekstremistisk gruppe til en annen.

For Antirasistisk Senter er det imidlertid først og fremst ekstremisme som kan

⁶ Fredrik Stjernfelt er professor ved Nordisk Institutt i Kognitiv Semiotik, Det Humanistiske Fakultet ved Aarhus Universitet og medlem av Det Danske Akademi siden 2001.

«Dermed har vi også stadfestet det åpenbare: Det er naturligvis ikke slik at enhver som er skeptisk til islam, automatisk er en rasist eller høyreekstremist.»

kobles mot rasisme og fremmedfrykt som er interessant, og derfor fokuserer vi på de ulike høyreekstre miljøene og ikke andre ekstremistiske miljøer. Eksempelvis ekstreme dyrevernerne er derfor ikke inkludert i denne rapporten. Vi har heller ikke satt søkelys på konspirasjonsmiljøet. Dette er imidlertid et miljø med tendenser til antisemittiske strømninger og kan være en gruppe vi må se nærmere på etter hvert (jf. Johan Galtungs antisemittiske og konspiratoriske uttalelser). Politiet har også identifisert konspirasjonsmiljøene som problematiske, blant annet fordi enkeltpersoner ved flere anledninger har kommet tett opp til politikere ved å utgi seg for å være journalister.

«Islamofobi» og «muslimhat»

Hva er det så vi snakker om når vi snakker om «muslimhat»? Er ikke denne typen merkelapp bare et virkemiddel muslimer bruker for å hindre legitim kritikk av religionen?

Vi begynner med en grenseoppgang:

- Vi bruker «islamkritisk» om den legitime kritikken av islam, det vil si den kritikken som godt kan være sterk og spisset (og som faller i samme kategori som historisk og samtidig kritikk av kristendommen), men som generelt ikke er av en fordomsfull karakter.
- Vi bruker begrepet «anti-islam» om den overordnede størrelsen som omfatter alle som på en eller annen måte er skeptiske til islam.
- Vi bruker begrepet «muslimhater» om dem som går over den (ofte flytende) grensen mellom saklig religionskritikk på den ene siden og fordomsfull og hatefulle retorikk på den andre, og som her betraktes som høyreekstreme.⁷

Dermed har vi også stadfestet det åpenbare: Det er naturligvis ikke slik at enhver som er skeptisk til islam, automatisk er en rasist eller

høyreekstremist. Det er i så måte ingen tvil om at et begrep som «islamofob» (eventuelt også «muslimhat») brukes i tilfeller hvor det er uriktig eller til og med grovt urimelig, og at det både kan brukes og blir brukt for å avverge legitim religionskritikk. Dette kan imidlertid vanskelig være en innvending imot enhver bruk av slike begreper, all den tid det er vanskelig å forestille seg noe begrep som ikke blir misbrukt.

Det er også på det rene at en del ytringer fortjener å klassifiseres nettopp som «islamofobe» eller «muslimhatende». Lederen i Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN), Arne Tummyr, bedyrer eksempelvis at han ikke er verken islamofob eller muslimhater. Samtidig advarer han både ofte og innstendig mot at islam - som han sammenligner med nazismen - kommer til å overta det norske samfunnet hvis vi ikke står imot. Litt engstelig virker han.

Spesielt i etterkant av terrorangrepene 11. september 2001 har mange på den ekstreme høyrefløyen opplevd at xenofobisk tankegods som de ikke kunne fremme tidligere, har vært vesentlig mer stuerent, bare det pakkes inn i en språkdrakt hvor man snakker om «islam» og «muslimer». I enkelte tilfeller er dette også en uttalt og bevisst strategi. Et tydelig eksempel som vi omtalte i forrige rapport, er lederen i det høyreekstre British National Parti (BNP) Nick Griffin. Griffin har anbefalt at man i stedet for «raserenhet» heller bør snakke om «identitet», og at man heller enn å snakke om «hvitt herredømme» bør utpeke islam som hovedfiende, nettopp fordi dette vil gjøre budskapet mer salgbart.

Mange opplever beskyldninger om rasisme som et stigma, og foretrekker derfor å bruke «religionskritikk» som beskrivelse for hva de bedriver. Graver man litt i holdningene, er det imidlertid ikke vanskelig å finne rent rasistisk, høyreekstremt tankegods hos flere av disse.

Men selv de høyreekstre som «kun» er islamofobe, kan betraktes som rasistiske.

⁷ Selv om noen vil kunne reagere på ordet «hat», mener vi at det er det ordet som best samsvarer med den emosjonelle intensiteten i noen av de aktuelle miljøene og ytringene.

Mange vil sterkt bestride en slik kategorisering, og insistere på en snever definisjon av rasismebegrepet: Siden muslimer ikke er en «rase», betyr hat mot muslimer ikke at man er «rasist». Dette er imidlertid ikke i tråd med den internasjonale forskningen på området, hvor man allerede på 1980-tallet så at rasismen endret karakter, slik at fokus dels ble skiftet fra hudfarge. Kulturell og religiøs rasisme er deler av denne såkalte «ny-rasismen». En snever tilnærming til

rasismebegrepet er heller ikke i tråd med de historiske erfaringene. Eksempelvis er ikke antisemittismen rent biologisk fokusert, men omhandler også i stor grad religiøse, kulturelle og politiske fordommer. Tilsvarende vil man finne hvis man ser på fordommer mot både afrikanere og romfolk opp gjennom historien. I praksis vil også fordommer mot muslimer og fordommer mot eksempelvis pakistanere ofte gli over i hverandre.

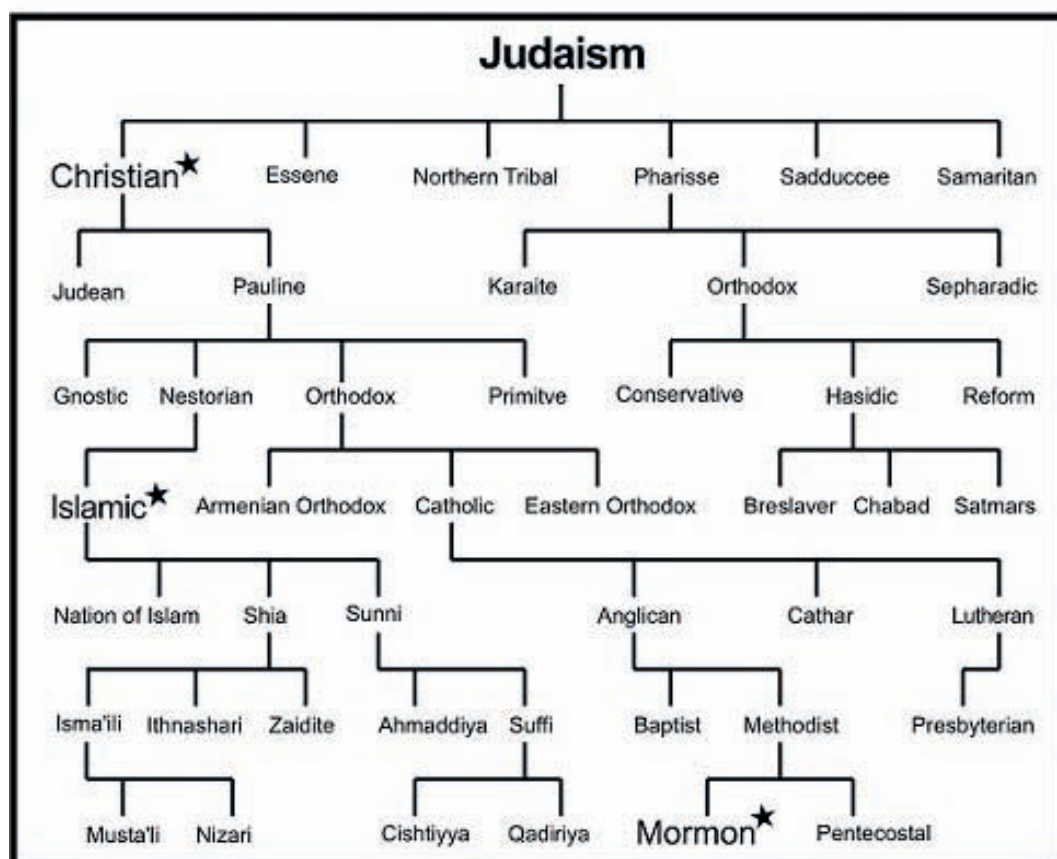
Fokus

Nynazisme

I løpet av 2012-13 har vi sett bevegelser i dette miljøet, både etablering av nye nasjonalsosialistiske grupperinger som Den Norske Motstandsbevegelsen, så vel som at man ser gamle nynazister dukke opp igjen i andre settinger. Eksempelvis på en demonstrasjon i regi av Stopp Islamiseringen av Norge i september 2012 var en av de som delte ut flyers en tidligere aktiv nynazist. På en annen demonstrasjon i Trondheim i august 2013, i regi av Norwegian Defence League, ble en annen nynazist observert. Et tydelig kjennetegn ved nynazismen er hatet mot

jøder. Noen nynazister er altså inkluderende nok til også å la hatet omfatte muslimer (Se illustrasjon hentet fra Vigrids hjemmeside). I Norge har de nynazistiske miljøene vært små, eksempelvis sammenlignet med grupperinger i Sverige. Norske nynazister har tidligere likevel gjort seg bemerket med flere aksjoner og voldshandlinger. Nynazister står også for det aller meste av terroren som har vært på norsk jord frem til 22. juli 2011, inkludert flere bombeattentat og flere drap. Etter drapet på Benjamin Hermansen på Holmlia i Oslo i januar 2001, har disse miljøene vært sterkt svekket.

Hva slags type Jøde er du?

Illustrasjon hentet fra Vigrids hjemmeside

Stjernene markerer en ny profet og et nytt sett "hellige" skrifter.

Norsk Motstandsbevegelse / Nordfront

I de senere årene har vi sett grupper som Nordfront dukke opp og prøve å markere seg. Gruppen er i Norge bedre kjent gjennom et underbruk som heter Norsk Motstandsbevegelse. Denne kom offentlig ut i mars 2012, da gruppen markerte seg med en marsj i Trondheim.

Nordfront består av svenske, norske og finske nynazister. Den svenske gruppen, som vel kan sies å være den dominerende, ledes av den svenske, drapsdømte nynazisten Klas Lund. Den norske gruppen ledes av Haakon Forwald, sentral i Norge er også svenske Stefan Lund.

I slagsmålet som fulgte marsjen i Trondheim ble 25 av deltagerne i marsjen arrestert; det store flertallet viste seg å være svenske.⁸ Organisasjonen har arbeidet hardt med å verve norske ungdommer, og har hengt opp plakater og delt ut propagandamateriale i Oslo, Trondheim og Bergen.⁹ Så langt virker

det ikke som om forsøkene har lyktes i særlig stor grad. Det er dog grunn til bekymring, fordi samarbeidet med miljøet i Sverige fortsetter. Norske deltagere er også med på arrangementer over grensen.

Vigrid

Vigrid er en annen organisasjon som samler nazister i Norge. Organisasjonen ble først lagt ned da lederen Tore Tvedt varslet at han pensjonerte seg. Andre har så tatt opp igjen aktiviteten i organisasjonen, og Tvedt har heller ikke greid å holde seg i ro. Denne organisasjonen er basert på raselære, og mange av medlemmene er nynazister. Organisasjonen blander norrøn mytologi inn i dette, og har dermed prøvd å skape noe nytt og litt «eget» på den høyreekstre fløyen.

Vigrid leverte en liste med 500 underskrifter til fylkeskommunen i Buskerud 18. desember 2008 for å stille til stortingsvalget 14. september 2009.¹⁰ Listen ble godkjent,

Fra Nordfronts nettside

The screenshot shows the website www.nordfront.net. The main header features the title 'FOR NORDENS FRIDET NORDFRONT' with a logo. Below the header is a navigation menu with categories like NYHETER, MOTSTANDSBEVEGELSE, VERDENSANSKUELSE, KULTUR, HISTORIE, NATUR, SAMFUNN, VITENSKAP, LIVSSTIL, and NEDLÅSTINGER. The main content area is divided into sections: 'Siste nytt' with a list of recent news items, 'NYHETER' featuring a large article titled 'Lederen for partiet Gyllent Daggry er arrestert' with a photo of a man speaking, and 'HISTORIE' with an article titled 'Mediamogulen Paul Reuter' and a portrait of a man. On the right side, there is a sidebar with a search bar, a section titled 'Selvforvar og propaganda' with a photo of a person, and a large campaign advertisement for 'KAMPEN TRENGER DEG!' with a green arrow pointing up. Below the advertisement is a section for 'SØK OM MEDLEMSKAP!' with contact information for 'Konto: 9100.39.49031' and 'Paypal: info@nordfront.net'. At the bottom right, there is a small box for 'Kamprapport - Bergen - 01.08.2012'.

⁸ <http://www.nrk.no/nyheter/distrikt/nrk-tronde-lag/1.8029623>

⁹ <http://www.bt.no/nyheter/lokalt/Nynazister-hang-opp-propaganda-2655567.html>

¹⁰ <http://www.nrk.no/nyheter/distrikt/ostafjells-buskerud/1.6445855>

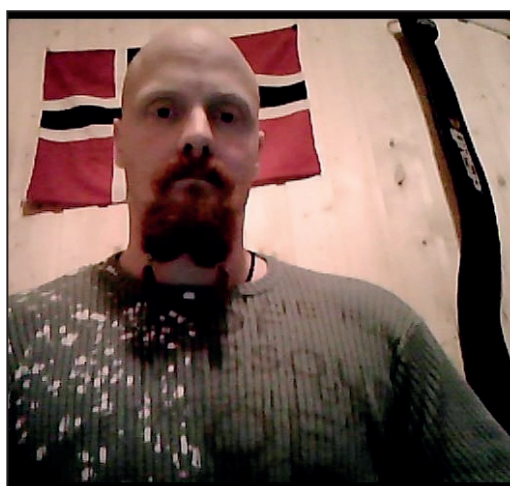
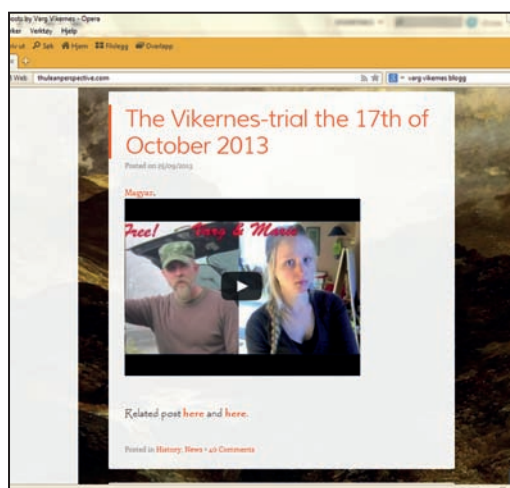
med Thorgrim O. Bredesen og Tore Wilhelm Tvedt på de første plassene. Partiet samlet 179 stemmer ved valget. Vi ser at noen få ungdommer forviller seg til disse organisasjonene, men det er vanskelig å anslå støtte per i dag utover at støtten virker å synke.

Fyret

Fyret er en hjemmeside som bedyrer at de «skal gi leserne nyheter og vinklinger de ikke får gjennom vanlig media i Norge.» De sier stolt at «Vi bryr oss ikke om journalistenes Vær Varsom-plakater, men gir den usensurerte sannheten. Vi ønsker nemlig ikke å beskytte det norske folk mot ubehagelige sannheter, men at folk i stedet kan gjøre seg opp en mening om samfunnet vi lever i på bakgrunn av fakta.» Siden er sterkt innvandringskritisk og ligger ofte tett på å være åpent rasistisk. Nettstedet ble lagt ned da det ble avslørt at det var nazistiske miljøer som stod bak.^{11 12}

Løslatte drapsmenn

Vi ser som nevnt noe aktivitet blant nynazister som er kjent fra 90-tallet. Det bør også nevnes at alle de tre som stod bak det rasistisk motiverte drapet på Benjamin Hermansen nå er løslatt. Bildet som Ole Nicolai Kvisler valgte å dele på sin Facebook-vegg samme dag som han ble løslatt, tyder ikke akkurat

Til venstre:
Fra Vigrids nettsider:
Vigrid har det siste året fortsatt å ha sine innvielsesseremonier ulike steder i landet.

Under:
Fra Varg Vikernes' blogg

Nederst
Ole Nicolai Kvisler

Nederst til venstre:
Fra Ole Nicolai Kvislers Facebook-vegg

¹¹ <http://radikalportal.no/2014/01/27/fyret-nynazisme-pa-internet/>

¹² http://www.dagbladet.no/2014/02/06/nyheter/innenriks/nynazisme/sosiale_medier/rasisme/31676235/

på at han har endret synspunkt i særlig grad. Vi har videre sett at den drapsdømte Varg Vikernes, også kjent som «Greven», senere utvandret til Frankrike, kom i medias søkelys da det franske politiet gikk til aksjon mot huset hans etter urovekkende innlegg på Vikernes' blogg. Her skriver han for øvrig om vitenskapelig basis for raseteorier. De som skulle ha trodd at «ren» biologisk rasisme var et tilbakelagt kapittel, tok nok feil.

Innvandringsfiendtlige

Folkebevegelsen mot innvandring (FMI) har som formål å stoppe den «fremmedkulturelle» innvandringen til Norge. Organisasjonen ble stiftet i Haugesund 4. oktober 1987, og Arne Myrdal fra Arendal stod fram som bevegelsens leder.

FMI var svært aktiv de første årene etter stiftelsen og på første halvdel av 1990-tallet. I dag består aktiviteten av flygebladaksjoner

i mer eller mindre alle landets fylker. Organisasjonens aktivister distribuerer antagelig flere titalls tusen flygeblad hvert år. I tillegg blir det sendt leserinnlegg og artikler til media, politikere på Stortinget og biskopene i Den norske kirke. FMI gir ut tidsskriftet «Norge er vårt» to ganger per år. Tross nokså iherdig arbeid fra enkelte, klarer bevegelsen imidlertid ikke å gjenskape storhetstiden fra 90-tallet. Like fullt, organisasjonen er den lengstlevende av de gruppene vi ser på. For å illustrere dette har vi laget en oversikt over formenn fra begynnelsen og frem til i dag.

Formenn:

- Arne Myrdal 1987–1988
- Jan Høeg 1988–1989
- Bjørn Voldnes 1989–1999
- Bjarne Dahl 1999–2002
- Bjørn Voldnes 2002–2008
- Bjørnar Røyset 2008-

I nåværende periode består¹³ styret i FMI av

Fra FMIs nettsider:
Landsstyret

www.fmi.no/om-fmi/landsstyret.html

NORGE NORSK MOT INNVANDRING FMI Folkebevegelsen Mot Innvandring

Hovedside Om FMI Kontakt oss Bli medlem Lenker Flygeblad For salg Diverse stoff

Landsstyret i FMI

Publisert søndag 01. august 2010 19:12 - Treff: 9701

FMIs landsstyre i perioden 2012-2013

Fra venstre: Høstformann og pressetalsmann Jan Høeg, Larvik, Landsstyremedlem Tor Holst, Sarpsborg, Revisor Bjarne Dahl, Hovik, Formann og kasserer Bjørnar Røyset, Kristiansund, Varamedlem Magnar A. Bakke, Eid (ikke avbildet).

Bjørnar Røyset, formann og kasserer

Bjørnar Røyset er født 1. juni 1967. Han er opprinnelig fra Hareid, en middels stor kommune sør for Ålesund i Møre og Romsdal. Der har han vokst opp i en familie på fem.

Etter endt Grunnskole gikk han to år på videregående skole samt to år på teknisk fagskole. Han gikk opp til fagprøve som industrisnekker i 1990 og har siden arbeidet i byggebransjen, avbrutt av to år som tekniker innen skipsindustrien. Flyttet i 2000 til Kristiansund, en by lenger nord i fylket der han nå bor med samboer og tre barn.

Røyset oppfattes tidlig faren med den fremmedkulturelle masselovgivningen i 1987 samme år som FMI ble stiftet, meldte han seg inn i

¹³ August 2013

«Det sentrale punktet i Fjordmans lære er at «Islam og alle som praktiserer den må bli totalt og permanent fjernet fra alle vestlige nasjoner.»»

Bjørnar Røyset, Jan Thomas Høeg, Tor Holst, Bjarne Dahl og varamedlem Magnar A. Bakke.

FMI har på sin nettside¹⁴ ofte angrep på islam, men skiller seg - i alle fall tilsynelatende - fra muslimhaterne ved at FMI er åpent imot all innvandring og «fremmedkultur». En annen forskjell er at det på FMI sin hjemmeside finnes sterke antisemittiske tekster, hvor også «fremmedkulturell» innvandring fremstilles som en del av en jødisk konspirasjon for å ødelegge det norske samfunnet. Et kort sitat fra siden som viser tankegangen:

«Multikulturalismen og vår innvandring er intet annet enn en villet "biologisk krigføring" mot vårt folk, vår rase, vår kultur og vårt Europa! Men Paideia er ikke en islamsk organisasjon, men en jødisk, ledet av israeleren Barbara Spectre! Også i USA er de tyngste jødiske organisasjonene både for og direkte medvirkende til den vanvittige innvandringen USA har erfart, og erfarer. Mange taler om den sagnom-suste "islamiserings" med den største selvfølge, mens det man i realiteten er vitne til, både før, under og etter den andre verdenskrigen (for å velge et punkt i historien), er intet annet enn en internasjonal jødifisering.»¹⁵

Sitatet som er hentet fra FMIs hjemmeside er skrevet av Stig Roar Wangberg, som også er medlem i den tidligere nevnte norske motstandsbevegelsen.

Tidligere leder i Demokratene (og nå nemndmedlem i Utlendingsnemnda), Vidar Kleppe, har også bidratt med tekster på siden til FMI.

Ideologen Fjordman

Terroristen Anders Behrings Breiviks yndlingsforfatter Peder Are Nøstvold Jensen, bedre kjent under sitt pseudonym Fjordman, står sentralt i en rekke av disse miljøene, og også hos vår neste gruppe, muslimhaterne.

Grunnen til at vi plasserer ham under kategorien «innvandringsfiendtlig», er at han har sterke rasistiske innslag i mange av sine tekster. Jensen omtaler eksempelvis USA som «Det antihvite imperiet»¹⁶, og han anklager både USA generelt og Hollywood spesielt for å fremme «genetisk kommunisme»¹⁷, mens hvite utsettes for «etnisk rensning»¹⁸ i Europa.

En forsker, Vidar Enebakk, som har gått gjennom den massive mengden tekst Fjordman har skrevet, mener å kunne se en gradvis radikaliserings¹⁹. Det finnes noen få direkte referanser til voldsbruk²⁰, men voldsopporringer ligger i større grad mellom linjene, eksempelvis i omtale av samtlige vestlige lands ledere som «landssvikere»²¹.

Det sentrale punktet i Fjordmans lære er at «Islam og alle som praktiserer den må bli totalt og permanent fjernet fra alle vestlige nasjoner.» Han avviser samtidig at det finnes noen moderat utgave av islam, slik at utsagnet synes å ramme muslimer bredt. Han stadfester straks deretter at dette kan medføre en verdenskrig, men at det likevel må gjøres²². Et annet sted har han uttrykt at han tror en slik kommende storkrig vil koste mer enn 40 millioner muslimer livet²³. I tillegg kommer «landsforræderne», og uvegerlig en del på hans egen side også.

I et splittet høyreekstremt landskap med mange ulike grupper, synes Jensen å være en person som både ulike muslimhater og rasister greier å samle seg bak som en sentral ideolog. Han fikk i juni 2013 pengestøtte fra Fritt Ord for å skrive en bok om terrorangrepet 2011, en beslutning stiftelsen har fått hard kritikk for, og som også Antirasistisk Senter var kritiske til²⁴.

Fjordman opptrer gjerne i den norske offentligheten under et mer moderat dekke, i en pseudo-akademisk språkdrakt som er ment å gjøre ham mer spiselig for allmennheten enn den omfattende og ekstremistiske essayproduksjonen som blant annet er publisert på Gates of Vienna. Stort sett alt han produserer, har imidlertid det samme antimuslim-

¹⁴ <http://www.fmi.as/>

¹⁵ <http://www.fmi.as/939-jodenes-rolle-171112.html>

¹⁶ <http://gatesofvienna.blogspot.no/2011/06/when-treason-becomes-norm-why.html>

¹⁷ *ibid*

¹⁸ *ibid*

¹⁹ Fjordmans radikaliserings, Høyreekstremisme, Ideer og bevegelser i Europa, Dreyers forlag, 2012

²⁰ <http://www.aftenbladet.no/meninger/omdal/Masken-revet-av-Fjordman-3085838.html>

²¹ http://vlattepesblog.com/?page_id=289

²² <http://europenews.dk/en/node/38344>

²³ Øyvind Strømmen: «Det mørke nettet» (2011).

²⁴ <http://www.dagsavisen.no/samfunn/glad-for-pengestotten>

ske og generelt xenofobiske budskapet. Når Fjordman publiserer sine taktisk nedtonede innlegg i ulike aviser, har Antirasistisk Senter hatt som prinsipp at vi svarer med å påpeke hva han faktisk står for, bak den mer akademiske fasaden.

Glidende overgang

Vi ser at gruppene som vi mener faller inn under den høyreekstreme kategorien «innvandringsfiendtlige», tidvis forsøker å nærme seg muslimhaterne. Dette handler trolig i stor grad om et strategisk skifte i fokus fordi man tror at muslimhat er en bedre tilnærming for å sanke støtte enn åpenlys rasisme. Det store skillet er dog at de fleste i innvandringsfiendt-

lige-kategorien ikke ser på jøder som naturlige allierte, mens muslimhaterne i større grad gjør det. Akkurat langs denne akksen hører Jensen («Fjordman») trolig til blant muslimhaterne, da hans store idol er den kontroversielle jødiske historikeren Bat Ye'or, opphavskvinnen til konspirasjonsteorien om «Eurabia».

Muslimhat

Som nevnt tidligere er det flere grupper som beveger seg mot og i dette ideologiske området. Vi skal se på noen av de mest sentrale gruppene og noen av de viktigste aktørene – blant grupper og aktører som generelt er organisatorisk svært lite vellykkede.

Fra nettsidene til Norwegian Defence League

The screenshot shows the website for the Norwegian Defence League (NDL). At the top, there is a search bar and the slogan "Bevar Norge, si nei til Islam!". Below this, there is a "TIL INFO" section with two bullet points: "✓ Dette er det offisielle nettstedet for HDL og det eneste som har EOL sin fulle støtte." and "✓ This is the Official HDL Website. This site is fully supported by the English Defence League and is the only affiliated HDL." To the right of this section is the NDL logo and the text "Norwegian Defence League Engasjer deg!". Below the logo, there are navigation links: "ARTIKLER", "NYHETSBRV", "BILDEGALLERI", "HDL SHOP", and "KONTAKT HDL". The main content area is titled "NDL bildegalleri" and shows a photo of a demonstration in Oslo, 2012. On the right side, there are sections for "FACEBOOK", "DONER TIL NDL", and "NYE ARTIKLER".

Personen tilknyttet Norwegian Defence League (NDL) som ble arrestert etter løselige trusler mot Stortinget i februar 2013, illustrerer forekomstene av ekstreme voldsfantasier i disse miljøene.

Norwegian Defence League (NDL)

NDL oppstod i 2010 som en norsk variant av den voldelige og fascistiske engelske organisasjonen English Defence League (EDL). NDL betegner seg til tider også som den norske avdelingen av EDL. Det skal riktignok sies at tross problematisk retorikk, kan det tyde på at det er en intern motstand mot bruk av vold, og åpen direkte rasisme blir i noen grad slått ned på.

Den mest prominente lederskikkelsen etter interne stridigheter tidlig i 2012 er Rune Hauge, kjent på nett under pseudonymet «Leo Baardsen». Nestleder er Lars Johnny Aardal, mens Kjetil Kjørli og Kaspar Johan Birkeland er styremedlemmer. I skrivende stund har imidlertid både Aardal og Kjørli fratrudd sine verv. Birkeland står fortsatt oppført, men har i en youtubevideo sagt at han har blitt «skvist ut» av NDL.²⁵ Kjersti Margrete Adelheid Gilje synes å ha tredd inn som talsperson i NDL. Gilje deltok for øvrig på en EDL-demonstrasjon i Birmingham i juli 2013, hvor hun talte.

Personen tilknyttet Norwegian Defence League (NDL) som ble arrestert etter løselige trusler mot Stortinget i februar 2013, illustrerer forekomstene av ekstreme voldsfantasier i disse miljøene. Det var heller ikke snakk om løsrevne voldsfantasier, men om trusler som var ideologisk fundert. På Twitter hadde han eksempelvis omtalt den norske regjeringen som «landssvikere», og på Facebooksiden hans kunne man finne et sitat som «People should not be afraid of their governments. Governments should be afraid of their people».

Hvorvidt han spesifikt kunne ha kommet til å begå voldshandlinger, har vi ingen mulighet til å vurdere. Vårt poeng er heller ikke at enhver person som kommer med slike ytringer, vil utføre vold. Vårt poeng er at det er et nokså stort antall personer som har holdninger som disse, og at det ikke kan overraske hvis noen av dem skulle komme til å utføre voldshandlinger, inkludert terror.

Når mange fantasierer om politisk vold, er risikoen at noen handler. Det er nettopp her vi mener at den primære risikoen ved grupper som NDL og SIAN (se nedenfor) ligger – i voldspotensialet hos enkeltpersoner som i større eller mindre grad er tilknyttet slike miljøer.

Baardsen har varslet at han vil trekke seg, men vi har ikke sett noen ny lederskikkelse stå frem. NDLS nettsider er borte, men Facebooksidene lever.

Norges Frihetsparti

Partiet ble dannet av Ronny Alte, tidligere leder av Norwegian Defence League (NDL), etter at han ble kastet som leder i NDL. Han ønsket å opprette et politisk parti etter modell av det engelske British Freedom Party, som English Defence League står bak. I skrivende stund er det neppe sannsynlig at partiet vil kunne stille til valg. Alte synes å ha en viss støtte i Stopp Islamiseringen av Norge-miljøet og har vært med på flere av deres demonstrasjoner.

Stopp islamiseringen av Norge (SIAN)

SIAN har en lengre historie enn NDL med start i bevegelsen Aksjonskomiteen mot bønderop fra våren 2000. Den 11. september 2000 skiftet foreningen navn til Forum mot islamisering (FOMI). I 2008 endret foreningen igjen navn, nå til SIAN, en navneendring som kan sees i sammenheng med at det har dukket opp en rekke andre «Stopp islamiseringen»-bevegelser i andre vestlige land.

Tidligere leder i SIAN var Arne Tumyr fra Kristiansand. Tumyr varslet på en demonstrasjon i oktober 2013 at han ikke ville gjenvelges i 2014. Årsmøtet i 2014 endte etter en tøff dragkamp med Stig Andresen som leder og Eilert Sannes som nestleder. Arne Tumyr er fjerde varamedlem. Dette var et benkeforslag. Valgkomiteen hadde ønsket en mykere linje med en helt annen ledelse. Forskjellen ligger ikke nødvendigvis i holdningene, men i hvordan de ulike fløyene

²⁵ http://www.youtube.com/watch?v=h8Zm_hqpQbo&feature=c4-overview&list=UUznSo5h-8ManZYiSMv2rD_g

◀ Når mange fantaserer om politisk vold, er risikoen at noen handler.

Kjersti Margrethe Gilje (t.v.) og Merete Hodne

formulerer seg. De som ønsket en mykere linje ble foraktfult avfeid som «silkefronten» av den ledelsen som ble valgt. Denne «silkefronten», blant andre tidligere SV-politiker Morten Schau, har trukket seg ut av organisasjonen. De har samlet seg på Facebook under en gruppe de kaller Verdier i Sentrum (VIS). Så langt eksisterer gruppen kun på Facebook, men den kan tenkelig dukke opp som en ny organisasjon. «Silkefronten» hevnet seg mot den nye ledelsen med å kuppe og legge ned Facebooksidene til SIAN (hvor flere av dem var administratorer)²⁶.

Antirasistisk Senter deltok ved én anledning i debatt mot SIAN i 2012, i februar, i regi av Studentersamfundet i Bergen. Arne Tumyr's evne til å nå fram med sitt budskap hos studentene, fremsto som henimot ikke-eksisterende. Noen troll sprekker.

Stop the Islamisation of Europe - Norway (SIOE-N)

SIOE er den europeiske paraplyorganisasjonen som SIAN var en del av, men synes nå å fungere som et eget organ også i Norge. SIAN trakk seg ut av SIOE da det oppsto en krangel mellom SIAN og NDL, hvor deler av SIAN støttet NDL. Tidligere aktivister i SIAN Merete Hodne og Kjersti Margrethe Adelheid Gilje er ledere.

SION

En annen splintergruppe fra SIAN er SION, som enn så lenge synes kun å bestå av Kaspar Johan Birkeland, tidligere ordfører kandidat for partiet Demokratene i Norge og tidligere styremedlem i Norwegian Defence League (NDL), jf. ovenfor. Birkeland jobber for tiden med ulike facebookgrupper, blant annet sammen med Gilje og Hodne (nevnt under

SIOE), hvor drømmen på sikt er å bygge opp et politisk parti.

Human Rights Service (HRS)

HRS er en aktiv deltager i samfunnsdebatten, spesielt rundt spørsmål som omhandler islam, innvandring og integrering. De forbindes gjerne med kamp for kvinners rettigheter, et formål som i seg selv hadde fortjent respekt, men dette blandes sammen med noe som ofte ligner innvandringsfiendtlighet, og ikke minst med et ensidig negativt syn på islam. Hjemmesidene til HRS bærer generelt preg av en nærmest manisk anti-islamisk besettelse. Satt på spissen er det knapt mulig å tenke seg en (negativ) handling eller tale fra en muslim et sted i verden som ikke settes opp på siden.

Antirasistisk Senter har tidligere uttalt at det er «enkelte relevante forskjeller mellom HRS og SIAN/NDL, blant annet ved at HRS faktisk fremstår som mer nyanserte» og at «HRS tilhører således ikke de rene høyreekstreme miljøene i Norge selv om de går uvanlig langt i sin islamofobi, og utvilsomt må regnes som en sentral premissleverandør for disse.»

Vi har dessverre de siste par årene sett at HRS slipper til gjesteskribenter som den svenske, rasistiske bloggeren Julia Caesar, og

²⁶ <http://radikalportal.no/2014/04/04/fullskala-krig-blant-islam-fiender/>

«Vi har dessverre de siste par årene sett at HRS slipper til gjesteskribenter som den svenske, rasistiske bloggeren Julia Caesar, og forsvarer hennes skrifter som «knivskarpe analyser»

forsvarer hennes skrifter som «knivskarpe analyser». I disse knivskarpe analysene finner vi påstander om at:

«Invandrare från Afrika skiljer ut sig från alla andra invandrargrupper. De har en genomsnittlig IQ kring 70. Gränsen för utvecklingsstörning eller begåvningshandikapp går just där, vid IQ 70. Under IQ 70 betraktas man som utvecklingsstörd.»

I fortsettelsen gir Cæsar en lengre beskrivelse av de dramatiske konsekvensene afrikansk innvandring kan ha både hva gjelder mottakerlandets økonomi og gjennomsnittlige IQ²⁷. Først etter at HRS flere ganger hadde blitt utfordret på å ta avstand fra dette, både på egen hjemmeside, i VG og i Aftenposten, ga de uttrykk for (i en diskusjonstråd på Facebook) at de ikke sto inne for Cæsars rasisme. De mener like fullt at situasjonen i Sverige er så ekstrem at skriverier som dette er berettigede.

Cæsar har også et særdeles dystert syn på situasjonen i Sverige i innvandringens tidsalder, og advarer mot borgerkrig. Den svenske statsministeren omtales på HRS sin hjemmeside som en «maktberusad diktator» fordi han har samarbeidet med Miljøpartiet heller enn Sverigedemokraterne, mens det svenske folket er «hunsat, förnedrat och utsuget». At Sverige er «svenskernas land», er Julia Cæsar like klar på. Dette er klassisk høyreekstrem retorikk²⁸. Hvem «Julia Cæsar» er, forblir ukjent.

Etter kritikk fra Antirasistisk Senter har alle Cæsars essay - og det er en rekke av dem på HRS sine sider - fått denne tilleggsteksten:

«HRS har påpekt følgende mange ganger før, men relatert til at Antirasistisk senter tillegger HRS meningene til Julia Caesar, finner vi det på sin plass å lenke denne kommentaren til samtlig av hennes essay: "Julia Caesar" er et pseudonym. Vedkommende er en svensk journalist som har fått mer enn nok av hvordan innvandrings- og inte-

greringssspørsmål håndteres i svenske medier, men hennes meninger slipper ikke til - i likhet med alle i Sverige som er kritisk til den høye innvandringen som Sverige har praktisert i en årrekke. Når vi velger å publisere Caesar er det fordi vi mener hun representerer det undertrykket som eksisterer i Sverige. Men igjen, det er hennes meninger, ikke våre.»

Vi har ikke hevdet at dette er HRS sine synspunkter. Hva vi har hevdet, er at de oppfatter rasistiske og andre ekstreme uttalelser som på et eller annet vis relevante bidrag til innvandringsdebatten, under et tynt påskudd om at Sverige nærmest er en Sovjetstat, og at de har unndratt seg fra å ta avstand fra denne rasismen. Caesars artikkel med den klare advarselen mot «masseimport av utviklingshemmede», i dette tilfellet afrikanere, har HRS i Aftenposten oppsummert som en fremstilling av «forskning». Vi har også stilt et spørsmålstegn ved hvordan HRS mener at det å fremme – og deretter gå langt i å forsvare – en påstand om at afrikanere generelt er psykisk utviklingshemmede, fremmer rettighetene til de afrikanske kvinnene HRS hevder å ha som misjon å kjempe for²⁹.

Like under ser vi en viktig melding:

«Copyright Julia Caesar, Snaphanen, HRS och document.no. Citera gärna delar av texten men iaktta gott bloggskick och länka till Snaphanen!»

I tillegg finner vi artikler fra HRS sin blogg oversatt til engelsk på sider som Gates of Vienna.^{30,31} HRS fjernet etter kritikk lenkene til Gates of Vienna fra sine hjemmesider³², men synes å være komfortable med at oversatte artikler fra dem stadig finnes på slike sider.

Det er ellers viktig å merke seg at HRS sin nettside ikke er en åpen debattside (eksempelvis av typen document.no), men et talerør for

²⁷ <http://www.rights.no/2011/03/kronikk-i-latesomlandet/>

²⁸ <http://www.rights.no/2012/11/djungletrum-mans-talan/>

²⁹ Aftenposten, 26. februar 2013

³⁰ <http://gatesofvienna.blogspot.no/2012/01/norway-renames-itself.html>

³¹ <http://gatesofvienna.blogspot.no/2012/12/norway-welcomes-renowned-salafist.html>

³² <http://www.rights.no/2013/01/vepsen-om-ekstremisme/>

HRS med spesielt inviterte gjesteskribenter. HRS forblir selv mer moderate i egne skrivelser, men tendensen er likevel klar. Etter attentatet mot Lars Hedegaard, en av stifterne av det danske Trykkefrihedsselskabet, i februar 2013, er det stadig ikke ekstremistene som er problemet ifølge HRS, men «islam» som sådan og spesifikt «islams problem med å akseptere et sivilisert, humanistisk samfunn», slik informasjonsleder Hege Storhaug skriver på hjemmesiden³³.

Document.no

Nettstedet document.no ble inkludert også i vår tidligere rapport. Selv om Antirasitisk Senter har ansett at nettstedet til tider kan legge seg tett opp til islamofobi og publisere islamofobis-

ke tekster, har vi også observert at redaksjonen bak nettstedet i stor grad har prøvd å markere en grense omtrent der skillelinjene mellom islamkritikk og islamofobi går. Det betyr ikke at artiklene på nettstedet nødvendigvis er vakkere saklige eller presise, men nettstedet er seg bevisst noen viktige distinksjoner. Document.no er for mange det nærmeste man kommer en norsk intellektuell debattarena for ytre høyre, men å stemple nettstedet som høyreekstremt eller ensidig islamofob, blir likevel feil.

I stor grad stemmer dette bildet fortsatt, men det er problemer knyttet til gjesteskribenter her også. I tillegg til nevnte Julia Caesar som tidligere har vært publisert på document.no, ser vi konspirasjonsteorier om en muslimsk plan om å «ødelegge vestlig sivilisasjon innenfra»³⁴.

Spredning av slike konspirasjonsteorier er selvsagt svært uheldig, og gir grunn til bekymring for om nettstedet alltid overholder egen standard. Vi ser med undring det ryggmargreflekslignende forsvaret av Hans Rotmo, som har møtt sterke reaksjoner for sine nyeste sangtekster³⁵.

Nettstedet feiret nylig ti år og markerte jubileet med en tidsskriftsutgivelse, inkludert en karikatur som har utløst reaksjoner fra mange, også innen document.nos egen leserskare, ikke minst fordi den har paralleller til den antisemittiske karikaturtradisjonen.³⁶ Redaktøren for nettstedet, Hans Rustad, har svart på kritikken med å rase mot antirasister som angivelig ser rasisme overalt.³⁷ Problemet er ikke bare tegningen i seg selv, men redaksjonens manglende evne til å erkjenne hvordan mange vil forstå tegningen. Det er også problematisk når man insisterer på å betrakte tegningen isolert, og ikke vedkjenner seg det problematiske med en tegning som så lett føyer seg inn i en tradisjon med stereotypiske fremstillinger.

³³ <http://www.rights.no/2013/02/gifttake/>

³⁴ <http://www.document.no/2012/12/en-gjennomgang-av-det-muslimske-brorskaps-strategiske-mal-for-vesten/>

³⁵ http://www.dagbladet.no/2014/01/21/kultur/musikk/hans_rotmo/31393969/

³⁶ <http://www.aftenposten.no/meninger/debatt/De-dehumaniserende-tegningene-7396676.html#Uvilgvi50LO>

³⁷ <http://www.aftenposten.no/meninger/debatt/Antirasistene-ser-rasisme-over-alt-7398110.html#UvimEfi50LO>

Tafatte demonstrasjoner og energiske splittelser

Det er vanskelig å fastslå hvor mange som danner et bakteppe for disse gruppene, men ved markeringer er det få som møter opp. Det siste året har vi også sett at disse miljøene har blitt enda mer splittet enn de allerede var.

Dette begynte med en demonstrasjon i Århus i Danmark, hvor både NDL og SIAN var til stede. En norsk delegasjon på 35-40 personer utgjorde en stor komponent i denne høyreekstreme markeringen, hvor det totalt var cirka 200 mennesker samlet på bibliotektrappen i Møllerparken. I tillegg til de danske arrangørene var det folk fra England og andre europeiske land. Det ble samtidig arrangert en antirasistisk demonstrasjon i nærheten, hvor over 5000 mennesker deltok. I ettertid gikk enkelte fra den antirasistiske demonstrasjonen over for å observere den høyreekstreme demonstrasjonen. Lederen for SIAN, Arne Tumyr holdt en tale, men daværende leder for NDL, Ronny Alte valgte å trekke seg fra talerlisten.

I ettertid utviklet det seg splid innad i NDL. Ifølge Alte handlet dette om at han ikke fikk lov til å ta kraftig avstand fra Anders Behring Breivik. Rune Hauge, kjent under navnet «Leo Baardsen», tok over som ny leder. Han hevdet at Alte løy og at det var helt andre grunner for bruddet. Like fullt så vi at da Hauge ble konfrontert av en NRK-reporter under en demonstrasjon i England om hvorfor de ikke demonstrerte mot Breivik på samme måte, svarte Hauge at de ikke var imot Breivik på den måten. Dette styrker i alle fall Altes versjon.

Alte har siden dette deltatt på en rekke markeringer sammen med SIAN. Han har også forsøkt et kort stunt med noe som ble kalt English Defence League Norway. Det virker dog som dette fort ble gitt opp. Så kom også European Defence League Norway, heller ikke her er det mye som skjer, men facebooksidene lever med oppdateringer av Alte. I den senere tid har han prøvd å få på beina et politisk parti. Igjen med inspirasjon fra England (Freedom Party, startet opp av EDL) har han forsøkt å registrere Norges Frihetsparti, jf. ovenfor.

NDL sammen med sine internasjonale kontakter og SIAN arrangerte et møte i Stavanger i juni 2012. Kun 20 mennesker møtte opp. En antirasistisk markering samlet i overkant av tusen mennesker på torget ikke langt unna. Her var det imidlertid et bekymringsfullt trekk at en rekke folk fra ekstremistenes rekker blandet seg i den antirasistiske demonstrasjonen og tok bilder.

Etter dette bar det til Stockholm i august for et stormøte for antimuslimske grupper fra hele verden. Her fikk de med internasjonale størelser i muslimhat-miljøet fra USA. Heller ikke her fikk de til det helt store oppmøtet. Men nettverksbyggingen mellom muslimhatende miljøer fortsetter, og de skal ha hatt enda et møte i New York på årsdagen for terrorangrepet mot byen 11. september 2012.

NDL hadde igjen møte i Oslo 15. desember 2012, men her lånte de en taktikk fra EDL med å legge møtet til en bydel hvor det bor mange muslimer, på Klosterenga i Gamlebyen. Etter utskiftninger frem og tilbake synes forholdet mellom NDL og SIAN å være på et lavpunkt, slik at SIAN ikke deltok. Det gjorde derimot SIOE-N.

Merete Hodne Hadde aldri trodd at jeg skulle ønske krig noen gang..... Men vi kommer ALDRIG utenom...så lenge politikere ikke kan ta ansvar og sette en stopper for galskapen, så går det bare en veg, og det er krig, når alt annet er for seint....

Saturday at 11:06am · 3

SIOE-N profilerer seg som enda mer ekstrem enn SIAN ved Merete Hodne som i en radiodebatt med Antirasistisk Senter uttalte at muslimer burde hindres fra å delta i politisk arbeid, og at hvis man ikke stenger grensene og får vekke muslimene i Norge er krig eneste utvei, noe hun har sagt i flere medier.

Møtet til NDL og SIOE-N samlet 38 mennesker. Motaksjonen Folkefest mot Rasisme, som fant sted på Grønlands Torg og som blant annet Antirasistisk Senter sto bak, samlet over 500 mennesker.

NDL samlet seg til en demonstrasjon i Trondheim i mai 2013, hvor de fikk med ni deltagere, mens en antirasistisk folkefest et annet sted i byen samlet noen hundre mennesker. En senere demonstrasjon i august samme år samlet seks personer, med en motdemonstrasjon på ca. 60 personer som ropte slagord.

SIAN har også hatt markeringer, først på Holocaustdagen i januar, hvor de delte ut flyers som advarte mot islam. De var igjen ved Stortinget i mars med en liten gruppe, og en litt større motdemonstrasjon. SIAN dukket igjen opp foran Stortinget i forbindelse med grunnlovsendingen 21. mai 2012, da kristendommen ble opphevet som statsreligion. Her fikk SIAN med seg ulike konservative kristne miljøer som neppe deler synet deres ellers. Forsøk på å markere seg ved å kuppe saker hvor de tror de kan få oppmerksomhet, er et trekk vi ser jevnt over blant ulike ekstreme grupper.

Senere hadde SIAN en demonstrasjon i september 2012, hvor de samlet et 20-talls mennesker, mens 35-40 ungdommer blant annet fra Blitzmiljøet hadde en motmarkering. SIAN prøvde seg også på en markering i Kristiansand, men uten den store oppslutningen. De gjorde et nytt forsøk da de i juli 2013 ville markere Trygve Lie på Furuset. I tillegg til at motdemonstrasjonen som vanlig ble større, ble de titalls SIAN-medlemmene møtt av en gruppe unge muslimer som delte ut roser til dem. Senere samme kveld ble SIAN invitert til en moske på Vålerenga for dialog³⁸.

Radikale islamister

Profetens Ummah

Dette er det siste tilskuddet til norsk høyre-ekstremisme. Gruppen stod første gang frem i januar 2012, med en demonstrasjon mot norsk deltagelse i Afghanistankrigen utenfor Stortinget. De stod opprinnelig frem under ulike dekknavn, hvor de blant annet omtalte seg som «De frivillige».

I forkant av demonstrasjonen ble det lagt ut en Youtube-video med dårlig skjulte trusler mot statsminister Jens Stoltenberg og Kronprins Haakon.³⁹ Gruppen opprettet en Facebook-gruppe, hvor hatefulle uttalelser mot Norge ble lagt ut. Dette resulterte i at en rekke mennesker, deriblant en rekke muslimer, valgte å delta i en motdemonstrasjon mot disse. Profetens Ummahs demonstrasjon var like mislykket som andre høyreekstremisters demonstrasjoner normalt er, da det bare var cirka 30 mennesker som dukket opp. Motdemonstrasjonen talte omtrent like mange muslimer blant omkring 200 motdemonstranter.

Sentrale mennesker i den ekstreme demonstrasjonen var Mohyeldeen Mohammed, som ble kjent i forbindelse med fordekte trusler mot Norge under en demonstrasjon i 2010 i forbindelse med Dagbladets publisering av en karikatur av den muslimske profeten Muhammad. En annen sentral skikkelse var Arfan Bhatti. Trusselvideoen ble laget av en chilensk konvertitt til islam ved navn Bastian Vasquez, kjent som Muhammad Jundullah.

Kort tid etter organiserte dette miljøet en ny demonstrasjon, denne gangen mot to kurdere som hadde brent koranen og som Najumuddin Faraj Ahmad, bedre kjent som Mulla Krekar, tidligere hadde utstedt en drapsdom mot. Rett i forkant var det også en hendelse i Afghanistan hvor eksemplarer av muslimenes hellige bok ble brent. Også denne gangen ble en Facebook-gruppe opprettet⁴⁰, og diskusjonen gikk på samme måte med ekstremistisk språkbruk og trusler⁴¹. Demonstrasjonen var bedre organisert denne gangen, og miljøet rundt Mulla Krekar

³⁸ <http://www.nrk.no/ostlandssendingen/muslimer-invitererte-til-dialogmote-1.11141275>

³⁹ http://www.dagbladet.no/2012/01/17/nyheter/demonstrasjon/krigen_i_afghanistan/utenriks/19829233/

⁴⁰ <http://www.nrk.no/nyheter/norge/1.8012247>

⁴¹ <http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/krim/mohyeldeen-stoetter-drapstrusler-mot-kurdere-3195099.html>

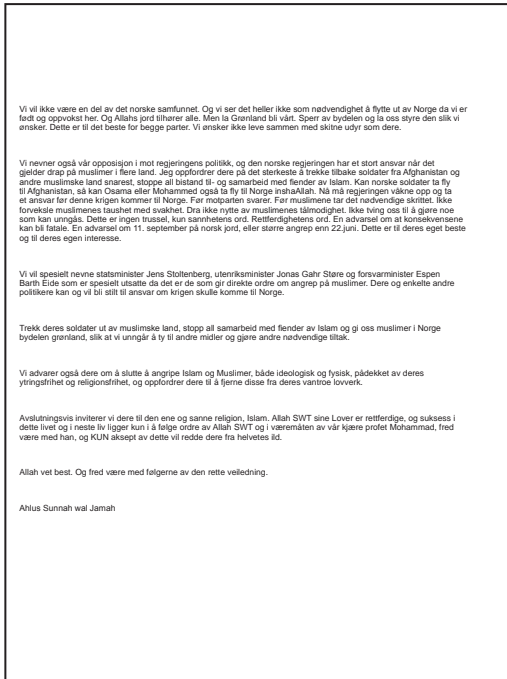
Profetens Ummah har også markert seg med ekstrem antisemittisk retorikk

deltok, og samlet i overkant av 50 mennesker⁴².

I september 2012 kom det igjen til demonstrasjon, denne gangen utenfor den amerikanske ambassaden mot filmen «Innocence of the Muslims». Her ser vi første gang navnet «Profetens Ummah» brukt. Her stod den senere lederen, Ubaydullah Hussain, mye mer sentralt, og en struktur hadde begynt å falle på plass. Hussain har vært observert tidligere også, men i en mye mer sekundær rolle. Ved denne anledningen så man for første gang også noen kvinner som deltok. Totalt samlet de rundt 100 mennesker. En markering i regi av Islamsk Råd Norge på Youngstorget, for å markere avsky mot både filmen og de voldelige protestene mot denne, samlet derimot over 6000 mennesker.

Enkelte i Profetens Ummah har også brukt «Ansar ul Sunnah» som betegnelse. Dette var navnet som ble brukt i et trusselbrev 14. august, hvor det ble krevd at man skulle oppgi suverenitet over bydelen Grønland i Oslo til «muslimer». Dette kom kort tid etter Knights Templar-brevet (se nedenfor), og det er ikke usannsynlig at brevet fra

«Ansar ul Sunnah» var inspirert av Knights Templar-brevet og den massive oppmerksomheten som dette fikk.

Profetens Ummah har vært i mediens søkelys en rekke ganger etter dette, grunnet forsøk på å få tilgang til våpen gjennom å ta jegerprøven, beskyldninger om at gruppen skal ha samlet inn penger brukt til terrorgrupper i den syriske borgerkrigen og trusler mot navngitte journalister og Det Mosaiske Trossamfund. Hussain har blitt tiltalt for disse to sakene, samt for å ha truet et vitne i saken mot Mullah Krekar, og kommet med trusler mot Amal Aden. Dom i saken falt 7. februar 2014 og ble 120 dager i fengsel, hvor 60 ble gjort betinget. Siden han satt 53 dager i varetekt slipper han å sone⁴³. Profetens Ummah har også markert seg med ekstrem antisemittisk retorikk. Flere av medlemmene har også reist til borgerkrigen i Syria.

Profetens Ummah innkalte til en pressekonferanse etter at de kom under press fra media og myndigheter etter truslene mot journalistene. Her stod en rekke andre fra gruppen frem som talspersoner.⁴⁴ TV2 har kjørt en del artikler om denne gruppen, hvor

Trusselbrev fra «Ansar ul Sunnah»

⁴² <http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/Demonstrasjon-mot-koran-brenning-i-Oslo-6775556.html>

⁴³ http://www.dagbladet.no/2014/02/07/nyheter/innenriks/ubaydullah_hussain/trusler/tiltalt/31692805/

⁴⁴ http://morgenbladet.no/samfunn/2012/alle_profetens_menn#.UNLjIG_K5cE

Graverende var det også da Islam Nets leder Fahad Qureshi på Dagsnytt Atten i januar 2013, i debatt med SV-leder Audun Lysbakken, valgte å forsvare al-Haddads støtte til steining for moralske forbrytelser

Islam Net

Islam Net ble grunnlagt i oktober 2008, og har ifølge eget utsagn mer enn 2000 medlemmer. Islam Net er en sammenslutning av muslimer som følger en ultrakonservativ utgave av islam. Når vi foretar en vurdering av dem her, er det ikke fordi vi anser at organisasjonen i seg selv har et voldelig potensial, men dels fordi noen av verdiene de står for er svært problematiske og klart innenfor hva som må kunne kalles ytterliggående, og dels fordi det i organisasjonens ransoner kan finnes enkeltpersoner i gråsonen mot radikal islamisme.

Islam Net har ikke minst gjort seg bemerket i offentligheten med invitasjon av foredragsholdere

det har kommet frem at flere av dem har kriminell bakgrunn.⁴⁵

PU synes å ha en kjerne på 15-20 mennesker, med ca. 70-80 støttespillere og et noe større omland.

I desember 2012, da NDL hadde en markering, dukket Profetens Ummah opp på den antirasistiske folkefesten som ble arrangert som motdemonstrasjon mot NDL, noe mange antirasister ble provosert over.⁴⁶

Denne gruppen har vært i emning i noe tid, noe Antirasistisk Senter for øvrig også antydte i forrige rapport. Forbindelsene til britiske, mer etablerte ekstremistgrupper, synes å ha blitt styrket.

Gruppen har liten legitimitet blant muslimer ellers grunnet en hatsk retorikk mot alle som ikke er enige med dem, men forsøkene på å rekruttere bredere er noe man skal være oppmerksom på og på vakt mot.

med svært problematiske synspunkter. Det vakte berettiget oppmerksomhet da organisasjonen i desember 2012 inviterte Haitham al-Haddad til Høgskolen i Oslo. Al-Haddad er en av dommerne ved sjariadomstolen i London, og behandles av Islam Net som en betydelig autoritet. Al-Haddad anser blant annet at homofile, frafalne og ekteskapsbrytere bør henrettes ved steining. Hva gjelder kvinners stilling, har han forsvart konemishandling, og uttrykt at spesielt jenter bør gifte seg så tidlig som mulig. 13-14 år er ikke en nedre grense. Som han har uttalt: «det yngre, det bedre».

Antirasistisk Senter valgte å anbefale Høgskolen i Oslo ikke å låne ut lokaler til foredraget fra al-Haddad. Ytringsfriheten og forsamlingsretten innebærer i så måte ikke en rett til å møtes hvor som helst, når som helst,

⁴⁵ <http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/krim/herer-de-mest-ekstreme-islamistene-i-norge-3916062.html>

⁴⁶ <http://www.nrk.no/nyheter/distrikt/ostlands-sendingen/1.10842794>

og en høyere utdanningsinstitusjon kan selvsagt nekte en innleder med så ekstreme synspunkter å innta podiet. Al-Haddad er en så sentral ideologisk skikkelse for Islam Net at han ble invitert tilbake til Norge for Islam Nets «Fredskonferanse» i mars 2013.

Graverende var det også da Islam Nets leder Fahad Qureshi på Dagsnytt Atten i januar 2013, i debatt med SV-leder Audun Lysbakken, valgte å forsvare al-Haddads støtte til steining for moralske forbrytelser. Qureshi

medga at han forsto at andre ville oppfatte det som grusomt, men beskrev dette konkret som en del av en vakker helhet.

Andre steder har han gitt uttrykk for at muslimer som ikke støtter dødsstraff, er å regne som vantro⁴⁷. Det er svært bekymringsverdig at en så vidt stor organisasjon ytrer så ytterliggående standpunkter. Organisasjonen preges ellers nettopp av en sterkt nedsettende retorikk mot utenforstående og annerledes-tenkende.

---

⁴⁷ <http://www.minerva-nett.no/motstandere-av-dodsstraff-kan-ikke-vaere-muslimer/>

Antisemittisme

Antisemittiske holdninger har stadig grobunn i det norske samfunnet. Dette ser vi blant annet dokumentert i den første omfattende undersøkelsen som er gjort her til lands om antisemittisme, fra 2012. Undersøkelsen ble gjennomført av Holocaust-senteret i Oslo på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD), Utenriksdepartementet og Justisdepartementet.⁴⁸

Samlet sett har 12,5 prosent av befolkningen «utpregede fordommer» mot jøder, ifølge rapporten. At rapporten påpeker at dette i europeisk sammenheng er relativt lite (på nivå med Storbritannia, Nederland, Danmark og Sverige), endrer ikke på at det er et skremmende høyt tall. At man eksempelvis i flere

østeuropeiske land har et betydelig større problem med antisemittisme, modererer på ingen måte problemene for norske jøder ved at mer enn én av ti nordmenn har «utpregede fordommer» mot dem.

På enkelte områder står antisemittiske holdninger enda sterkere. Hele 19 prosent sier seg enige i at «verdens jøder arbeider i det skjulte for å fremme jødiske interesser». Nesten hver femte nordmann tror altså på en slags jødisk, verdensomspennende konspirasjon. Og hver fjerde nordmann, 26 prosent, mener det er riktig at «jøder ser på seg selv som bedre enn andre».

Ettersom det de siste årene har vært en del fokus på antisemittisme blant norske muslimer, er det verdt å merke seg at det bare skal ha vært én muslimsk respondent blant de 1522 som deltok i undersøkelsen. De antisemittiske holdningene som her er dokumentert, er dermed holdninger som etniske nordmenn har et ubehagelig eierskap til. Dette er selvsagt ikke for å fornekte at man også vil finne antisemittiske holdninger blant norske muslimer - dette er dessverre et problem alle grupper har et visst eierskap til.

En undersøkelse gjennomført av Det Mosaiske Trossamfund (DMT), «Fortsatt aktivt jødisk liv i Norge», avdekket at mange jøder, spesielt barn og ungdommer, opplever trakassering og grov mobbing. DMT har mot slutten av 2012 startet opp et prosjekt for å registrere jødehat, for å få kartlagt dette på en ordentlig og strukturert måte. Antisemittisme, også av konspiratorisk karakter, gjenfinnes både i en del muslimske miljøer og innen den bredere befolkningen, inkludert i debattfeltene til flere aviser.

Vi har også sett en del klassisk antisemittisme og holocaustbenektelse på mindre blogger med et klart høyre-ekstremistisk innhold. Få av disse ser

Ahmed har i ettertid blitt ekskludert av Ap

⁴⁸ <http://www.hlsenteret.no/forskning/jodisk-historie-og-antisemittisme/holdningsundersokelse/index.html>

En undersøkelse gjennomført av Det Mosaiske Trossamfund (DMT), «Fortsatt aktivt jødisk liv i Norge», avdekket at mange jøder, spesielt barn og ungdommer, opplever trakassering og grov mobbing

imidlertid ut til å være noe mer enn enkelt-personblogger.

Vi ser til tider dessverre også antisemitiske utsagn fra medlemmer av politiske partier som står langt fra slike standpunkt. Et slikt eksempel var da lokalpolitiker Khalid Haji Ahmed i Hamar Ap kom med jødehetssende utsagn på Facebook. I en sterkt antisemitisk tråd startet av en yngre AUfer var Ahmeds uttalelser av grov karakter. Da en person skrev «jævla jøde horer. De kan suge meg 8 ganger hver.», svarte Ahmed: «Pass på å bli sugd av dem da!! Du kommer å få problemer i kuken :P!!» Ahmed gikk heller ikke i rette med følgende uttalelse: «Jævla jøde horer, skulle ønske Hitler kunne kommet tilbake og dusjet dere litt mer.»⁴⁹

Antirasistisk Senter har også anmeldt to nettsteder med sterkt antisemitisk og rasistisk innhold. På den ene siden ble jøder blant annet påstått å importere afrikanere («halv-aper») til Norge for å drepe nordmenn. Jøder ble, blant mye annet, beskrevet som «Satans barn» som skal «utryddes». Tilsvarende hatretorikk fant man i artikkel etter artikkel. Den andre nettsiden fremstilte blant annet jøder som mordere og påsto at jødernes hender er farget av «arisk blod», som et slags hovedbudskap blant mye annen hatretorikk. Vi observerer med bekymring også en glidning mot antisemitisme i deler av alternativmiljøet, hvor ulike konspirasjonsteorier står sterkt.^{50 51}

---

⁴⁹ <http://www.vl.no/samfunn/lokallag-vil-eks-kludere-ap-politiker-etter-jodehets/>

---

⁵⁰ http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/anmelder-hatblogg-joedenes-hender-er-stenket-i-arisk-blod-4162005.html#UviRz_I50L0

---

⁵¹ http://www.dagen.no/2013/11/27/samfunn/antisemitisme/innenriks/shoaib_sultan/185631

Hatspredning på internett

Nettets rolle i radikaliserings av unge mennesker på den ene siden, og mulighetene det gir ekstremister og rasister til å spre sin propaganda på den andre, har vært kilde til debatt de siste årene, og ikke minst etter terrorangrepet mot Norge 22. juli 2011.

Utviklingen av det som kalles Web 2.0-teknologi, det vil si sosiale medier som Facebook og videoutvekslingstjenester som Youtube, gjør at hatefulle meninger, meldinger og hatpropaganda kan spres med en letthet man knapt kunne forestille seg tidligere.

Parallelt har vi sett fremveksten både av kommentarfelt og debattfora hos nettbaserte medier. Samtidig som dette er et viktig tilskudd til en åpen, demokratisk debatt, utvider det rommet for spredning av hatefull retorikk. Antirasistisk Senter gjennomførte en kartlegging av forekomstene av rasistiske, hatefulle og innvandringsfiendtlige ytringer i debattforaene til enkelte store medier før 22. juli, og kunne lett konstatere omfattende forekomster av slike ytringer, inkludert hva som fremsto som nazistiske innslag. Mye var av (grov) islamofobisk karakter. Spesielt i ett av mediene vi undersøkte (Hegnar Online) fant vi også ytringer av (grov) antisemittisk karakter.

Hos VG fant vi eksempelvis en tråd startet av en profil med navnet «White Patriot», og i kommentartråden fant man det høyreekstreme uttrykket «14/88 White Power!» Mens nettredaksjonen burde ha gjenkjent det rasistiske uttrykket «White Power», kan tallsymbolikken ha vært mer fremmed. «14» viser til følgende 14 ord: «We must secure the existence of our people and a future for white children,» alternativt: «That the beauty of the white Aryan woman will not perish from the earth.» «88» viser til den åttende bokstaven i alfabetet, nemlig H, og betyr «Heil Hitler». 88 kan også referere til 88 ord i Mein Kampf som omtaler den hvite rases overlegenhet. Dette illustrerer behovet for nettredaksjoner til å opparbeide en viss kompetanse på høyreekstrem retorikk og symbolbruk. På denne tråden fant man eksempelvis ytringer som dette: «Vi kan begynne med muslimene,

så hiver vi ut resten av driten når det passer oss!», «Det her er ett hvitt land, so fuck off!», «Norge er for Nordmenn», og noen av enda litt grovere art. I VG fant vi også en tråd hvor noen mislikte en reklamefilm for Kims potetgull, siden en av de som deltar i reklamen har afrikansk bakgrunn (trådens navn var «Ingen Kims ingen negerkos?»). Flere av deltagerne i tråden stadfestet at de hadde sluttet å kjøpe Kims på grunn av dette.

Medier som lar artikler spesielt om innvandring og integrering ligge med åpne kommentarfelt, opplever ikke sjelden at disse må stenges grunnet uholdbare mengder hatefulle meldinger. Anonyme kommentarer er ofte blant de verste, noe som har ledet en rekke aviser til å kreve at man registrerer seg med fullt navn. Ettersom man også har sett at diskusjonene gjerne utarter seg utover natten, har blant annet Vårt Land stengt sin debattkanal, verdidebatt.no, for kommentarer nattetid.

«Ytringsfrihetsfundamentalister» påstår gjerne at disse kanalene fungerer som sikkerhetsventiler. Fenomenet terroristen Anders Behring Breivik tyder imidlertid på det motsatte. Tanken om sikkerhetsventiler hvor man blåser av seg litt frustrasjon høres kanskje bra ut i teorien, men det er lite som tyder på at det fungerer slik i praksis. Allerede i 1954 viste Gordon Allport, grunnleggeren av sosialpsykologisk forskning om fordommer og diskriminering, at hatefulle ytringer fører til flere hatefulle ytringer, og noen ganger til vold. Nyere forskning støtter opp under dette.

Nettradikalisering er et relativt nytt fenomen hvor det i liten grad finnes kunnskap. Mer forskning på fenomenet er i høyeste grad ønsket.

Det er i hatet som florerer på nett at vi ser en av de mest alvorlige grunnene til bekymring. Mens antallet personer som organiserer seg eksempelvis på den muslimhatende fløyen er lite, er antallet som uttrykker muslimhat i ulike nettfora langt større. Emosjonene er ofte sterke – spørsmålet er hos hvem de eventuelt kan være sterke nok til å avføde mer enn hatske ord.

Politiske partier

Vi vil i dette kapittelet bruke samme oppdeling som en rekke forskere⁵² har benyttet, med tre kategorier hvor forskjellen er graden av tilslutning til demokrati og menneskerettigheter. Kategoriene er «høyreekstreme», «høyre-radikale» og «høyrepopulistiske» partier.

De tre kategoriene kan kort beskrives slik:

- «Høyrepopulistiske» partier vil avvise udemokratiske virkemidler, og har en full tilslutning til menneskerettigheter, eksempelvis religionsfrihet. Like fullt vil de dele noen standpunkter som også gjenfinnes blant høyreekstreme, som å stanse eller sterkt begrense innvandringen. De vil imidlertid normalt ta klar avstand fra de ekstreme bevegelsenes udemokratiske tilnærming, og arbeider selv kun demokratisk.
- «Høyre-radikale» partier vil ikke avvise menneskerettighetene totalt, men vil arbeide for (radikale) begrensninger av disse. Selv om de deltar i den demokratiske prosessen, vil de ofte ha sterkt udemokratiske standpunkter.
- «Høyreekstreme» partier vil kunne stille til valg av pragmatiske hensyn. De vil imidlertid ha begrenset, om noen, ideologisk tilslutning til demokrati og menneskerettigheter.

Samtidig som avstanden mellom «høyrepopulistiske» og «høyreekstreme» partier kan være betydelig, kan grensene mellom de ulike kategoriene også være flytende.

Høyreekstreme partier

Vi har per i dag ikke et aktivt høyreekstremt parti i Norge. En rekke norske politiske partier på ytterste fløy, så som Norges patriotene, samt Hvit Valgallianse (som var aktivt på slutten av 1990-tallet), har grunnet manglende suksess ved valg blitt lagt ned. Vi ser med jevne mellomrom forsøk på å starte opp slike partier, men grobunnen synes å mangle.

Høyre-radikale partier

Demokratene i Norge

Partiet ble stiftet i august 2002. I tillegg til fremtredende tidligere Frp-medlemmer som Vidar Kleppe og Jan Simonsen, har partiet også tiltrukket seg enkeltpersoner fra Ap, Sv, H og V. Demokratene beveger seg i krysningspunktet mellom ekstremnasjonalisme, fremmedfiendtlighet og islamofobi, og vi mener at de best kan betegnes som et høyre-radikalt parti.

Partiets stiftere var først og fremst tidligere medlemmer av Fremskrittspartiet, men også tidligere medlemmer av Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Høyre og Venstre. Ca. 25 personer var samlet på Linne Hotell i Oslo for stiftelsen. Det ble besluttet at fem personer skulle fronte det nye partiet under stiftelsen. Disse var: Vidar Kleppe, Sigrunn Sangolt Natås, Odd Victor Jørgensen, Solleif Hangen og Carl Chr. Anthonisen.

En av komponentene i det nye partiet var det lille partiet Sosialdemokratene, som i sin tid startet som en utbrytergruppe fra Pensjonistpartiet. Demokratene i Norge forsøkte opprinnelig å benytte seg av dette partiets formelle partistatus for å stille til valg. Dette førte til strid om Demokratenes rett til å stille i flere fylker. I dag har imidlertid begge partiene oppstillingsrett ved valg i Norge. Ved valget i 2001 hadde flere av personene som senere skulle stå bak Demokratene, forsøkt å stille til valg som Det Liberale Folkeparti, men uten å lykkes grunnet juridiske omstendigheter.

Etter at Jan Simonsen ble ekskludert fra Frp etter valget i 2001, meldte han seg inn i Demokratene. Siden Demokratene ellers ikke var representert på Stortinget, var han formelt uavhengig representant resten av sin siste stortingsperiode. Demokratene har stilt til valg også ved senere valg, og har etter valget i 2011 én fylkestingsrepresentant og åtte kommunestyrerepresentanter, fordelt på fem kommuner.

⁵² <http://www.dagbladet.no/2011/09/29/kultur/debatt/kronikk/hoyreekstremisme/hoyrepopulisme/18349542/>

«Samtidig som avstanden mellom «høyrepopulistiske» og «høyreekstreme» partier kan være betydelig, kan grensene mellom de ulike kategoriene også være flytende

Kleppe ledet organisasjonen frem til landsmøtet i april 2012, hvor han trakk seg fra ledervervet. Den daværende generalsekretæren, Kjell Arne Sellæg, ble ny leder for en kort periode. Han trakk seg i juli 2012, og den tidligere Frp-politikeren Elisabeth Rue Strenbo som hadde hoppet over til Demokratene bare måneder tidligere, ble utpekt av partiets sentralkomitè til leder. Hun ble senere valgt til leder, men hun trakk seg fra partiet og ledervervet i oktober 2013. Frem til landsmøtet i slutten av februar er konstituert partileder Fredrik U. Litleskare fra Stord, med fortid både fra Fremskrittspartiet og Kystpartiet.

Demokratene-politiker i Stavanger Kjersti Margrethe Adelheid Gilje fikk mye oppmerksomhet i forbindelse med noe som ble oppfattet som en støtte til terroristen Anders Behring Breiviks ideer, noe Strenbo ikke synes å mene var problematisk. Gilje er ikke den eneste kontroversielle politikeren i Demokratene, med seg har hun blant annet Kjetil Kjønli og Merete Hodne, begge nevnt ovenfor som sentrale i det antimuslimske miljøet. Det finnes dog andre politikere i Demokratene som har kommet med enda skarpere uttalelser, som Martin Kjølau, som sto på 4. plass for Demokratenes stortingsliste i Vestfold. To dager etter 22. juli 2011 skrev han på Facebook at Breivik «hadde et poeng». Han har også tatt til orde for kastrering av muslimer. «Riv ut eggstokka på muslimske kvinner etter deres første fødsel» har han skrevet på Facebook. Det siste ble til og med for sterkt for Demokratene-lederen⁵³.

Andre høyreradikale partier

Vi har også sett forsøk fra noen kristne miljøer på å spille på innvandrings- og islamfrykt. Disse har prøvd å samle seg i mindre partier, blant annet Kristent Samlingsparti, men

har aldri fått så mye oppslutning. Kristent Samlingsparti er slik sett det største av flere nokså ubetydelige, små partier. Disse må ikke sammenblandes med partiet de Kristne, som synes å være et konservativt fløyparti til KrF.

Høyrepopulistiske partier

Fremskrittspartiet (Frp)

Innvandringsmotstand er også en sentral del av programmet og retorikken til Frp, som best kan klassifiseres som et (moderat) høyrepopulistisk parti. Tross et ofte kritisk syn på etniske minoriteter, de siste årene spesielt på norske muslimer, asylsøkere og tilreisende rom, er partiets mistenkeliggjørende syn på langt nær så unyansert som det man finner i partier i andre land. Frp respekterer også i stor grad religionsfriheten, blant annet ved at de ikke har gått inn for å forby minareter eller Koranen, til forskjell fra de åpenbart høyreradikale partiene i andre land. Dette plasserer Frp dels i en særstilling: Det er et parti som flørter med både innvandrerskepsis generelt og islamofobi spesielt, samtidig som de stort sett styrer klar av europeiske partier med en mer hardbarket høyreradikal agenda.

Derimot har enkeltpersoner med en ekstrem agenda tidvis forsøkt å bruke partiet for å fremme sin sak under falskt flagg. Klassekampen har i en serie artikler på slutten av 2012⁵⁴ satt fokus på at en lokalpolitiker skal ha deltatt i rasistiske og nazistiske diskusjonsgrupper på nettet. Vedkommende gikk ut i permisjon etter at saken ble kjent, og hevdet at en tidligere Facebook-profil han hadde, har blitt hacket og misbrukt.

Frp dannet etter valget i september 2013 regjering sammen med Høyre. I regjering har partiet fremstått som moderat.

⁵³ <http://www.klassekampen.no/61653/article/item/null/-jeg-stotter-breivik>

⁵⁴ <http://klassekampen.no/60973/article/item/null/frper-i-ny-nazistnettverk>

Terrorangrepet 22. juli 2011⁵⁵

Rettsaken

Året 2012 ble sterkt preget av den ti uker lange rettsaken mot terroristen Anders Behring Breivik.

Mot slutten av 2011 hadde vi sett et lettelens sukk gå gjennom mange miljøer som deler Breiviks politiske ideologi. At han ble kjent utilregnelig av de første rettsoppnevnte psykiaterne, var i deres øyne nemlig et bevis på at de ikke kunne knyttes opp til hans handlinger.

I artikkelen «Nå går fokuset vekk fra de «høyreekstremerne»» skrev organisasjonen Stopp Islamisering av Norge (SIAN) på sin hjemmeside:

«I går ble vi fortalt at de tok feil - de venstreekstremerne, de politisk korrekte journalistene som jager i flokk - og alle andre som etter 22. juli gikk til et massivt angrep mot "de anti-islamske miljøene". Når Anders Behring Breivik handlet som han gjorde var det fordi han var og er syk i hodet sitt. Det faller nok Raymond Johansen, Eskild Pedersen og mange kommentatorer tungt for brystet - når de nå må erkjenne at Fjordmann, de islam-kritiske nettstedene og SIAN i realiteten så langt fritas for beskyldningene om at disse miljøene er "det bakenforliggende teppet" for Breiviks onde gjerninger.»⁵⁶

Påfallende nok var det ingen tilsvarende kommentarer til den andre psykiatriske rapporten, som kom til motsatt konklusjon. Heller ikke da rettsaken endte med at terroristen ble kjent tilregnelig – det vil si som en politisk motivert terrorist – så vi artikler som reflekterte over betydningen av denne utviklingen.

Nå er det riktignok et gyldig spørsmål om Breiviks eventuelle (u)tilregnelighet egentlig har betydning i denne forbindelse. Enten er Breivik en politisk terrorist, eller så er han en sinnslidende person som har opplevd muslimhaternes verdensbilde som fornuftig.

Ingen av delene er uproblematisk for muslimhaterne.

Det er selvsagt kun Breivik som sto tiltalt for selve handlingene. Handlingene kan imidlertid vanskelig forklares uten å se den sammenheng tiltalte selv ser dem i lys av, nemlig et verdensbilde som deles av organisasjoner som SIAN og flere andre av de såkalte «islamkritiske» miljøene. I rettsakens første uke fikk vi høre Breivik selv snakke om sin virkelighetsoppfatning. Senere la han til flere momenter under utspørringen fra de sakkynndige, dommerne, aktorene, bistandsadvokaterne og forsvarerne. Det er et sykt verdensbilde som kommer frem, men et verdensbilde som er lett å gjenkjenne fra det høyreekstremerne muslimhatets ideologi.

Islam som et lappeteppe

Vi ble i rettsalen forelagt et syn på verden som minnet om et lappeteppe satt sammen av en person som på forhånd hadde bestemt seg for det stygge mønsteret som skulle lages. Alt som ikke passer inn, blir satt til side eller oversett, mens alt som passer inn, blir rasket sammen og tvunget til å henge sammen. Der andre ser to enkelthendelser i historien, ser Behring Breivik og hans meningsfeller en innfløkt sannhet og en bakenforliggende konspirasjon. I tillegg var det – ikke helt uventet – mange faktafeil i fremstillingen. Til sammen danner disse en gigantisk feilfremstilling, som resulterer i et syn på verden som er vanskelig å kjenne igjen fra den verden vi ser rundt oss.

Her snakkes det om bakenforliggende konspirasjoner, om en krigstilstand og en fiendtliggjøring av politikere som man er uenige med. Samtlige muslimer sees på som fiender, og alle de som tror på en fredelig sameksistens som naive eller endog som at de har gått over til fienden. Begreper som «quisling», «forrædere» og «femtekolonnister» sitter løst – slik de gjør hos mange høyreekstremer. Hvis man først har dette absurde verdensbildet som utgangspunkt, er Breiviks

⁵⁵ Basert på artikkelen «Galskapens Verdensbilde» av Shoaib Sultan i Samora Magasin

⁵⁶ <http://sian.no/node/1557>

«En «fordumming» av Breivik risikerer også å bidra til en feilaktig risikovurdering av Breivik med tanke på hva han tenkelig kan utrette fra fengselscellen

handlinger plutselig ikke like uforklarlige. For hva gjør man i en krig, hva gjør man med forrædere og femtekolonister?

Breivik tok også frem påstander vi ofte finner igjen i disse miljøene om at religionen islam går imot vestlige verdier (uten i større grad å gå inn på hva disse verdiene er), man kan ikke stole på muslimer fordi de praktiserer «taqiyya», altså at muslimer religiøst har lov og rett til å lyve så sant det fremmer islams sak, en påstand som ofte presenteres som «sannhet» i disse miljøene. Begrepet finnes for øvrig på arabisk, men ikke i den form Breivik og andre muslimhatere fremstiller. Dette er diskutert grundig i en bloggpost av Shoaib Sultan under navnet «Islamske løgner eller løgner om islam»⁵⁷.

Shariasoner og opptøyer

Breivik – og andre muslimhatere – presenterer også et verdensbilde hvor muslimer har opprettet shariasoner, områder som er muslimske «no-go-zones», mange steder i Europa. Her kontrolleres alt av muslimer, og ikke-muslimer må forholde seg til sharia. Statens politi og øvrige myndigheter har ikke tilgang til disse områdene. Som alle konspirasjonsteorier baserer dette seg på en ørliten flik av sannhet, men fremstillingen er selvsagt outrert, og trukket langt ut av virkelighetens rammer. Det finnes selvsagt ekstreme mennesker blant muslimer som opererer med samme type verdensbilde og som ønsker og dels forsøker å utøve en slik kontroll. At enkelte muslimer henger opp plakater hvor det står at «Dette er en sharia-soner», gjør ikke området til en sharia-soner, ikke mer enn et Trondheim blir Det tredje rikets nyeste utpost fordi noen høyreekstremister sprer løpesedler i postkasser. Det er her disse feilfremstillingene og dette verdensbildet faller sammen. Når vi snakker om myndighetspersoner og polititilgang, kan vi se de samme problemene når vi ser på storbyer i USA. Det er ikke snakk om at loven i landet faktisk ikke gjelder der, men at politiet kan ha utfordringer med en

rekke mer eller mindre kriminelle grupper. Et ofte brukt eksempel i disse miljøene er Frankrike og opptøyene der i 2005. Dette blir ivrig diskutert på en rekke nettstedet som det endelige beviset på at en krig mellom islam og ikke-muslimer pågikk. Opptøyene ble kalt Paris-Intifadaen av muslimhatere, talende nok er et sitat fra Breivik på document.no her.

«For eksempel når en samlet presse valgte å ignorere den Svenske og Franske intifadaen før forrige valg av strategiske årsaker, noe som senere kostet FrP kanskje 5%, burde Siv ha instruert alle sine folk om å ringe ned ARK og andre nyhetsredaksjoner og presset dem til å dekke dette om dette.»⁵⁸

Dette blir av disse fremstilt som muslimske opptøyer, og et bilde av hva Europa har i vente. Problemet⁵⁹ med denne anskuelsen var at det muslimske innslaget kun var at en del moskeer og religiøse organisasjoner prøvde å tøyle opptøyene, og dessverre mislyktes med dette. Diskriminering og arbeidsløshet hadde mer å gjøre med opptøyene, og det var ungdommer fra forstedene som stod bak dem, uten at det hadde så mye med religiøs bakgrunn å gjøre. Den franske, konservative statsministeren Dominique de Villepin sa i et intervju med nyhetskanalen CNN at han ikke ville bruke ordet «opptøyer» om det som hadde skjedd, sammenlignet med opptøyene i Los Angeles i 1992, men heller betegnet det som «sosial uro».⁶⁰

Ondskapen iblant oss

Det er flere enn de som deler verdenssynet til Behring Breivik som har problemer med å ta inn over seg at denne ondskapen kan oppstå fra det trygge samfunnet vi kjenner rundt oss. Flere har stilt spørsmålet om vi ville nærmet oss dette på samme måte om den som stod bak angrepet var muslimsk. Svaret er ubehagelig nok at det er svært lite sannsynlig

⁵⁷ <http://www.verdidebatt.no/debatt/cat12/sub-cat15/thread239692/>

⁵⁸ <http://www.document.no/anders-behring-breivik/>

⁵⁹ <http://blogs.reuters.com/fait-hworld/2007/10/19/smoke-without-fire-there-was-no-paris-intifada-in-2005/>

⁶⁰ <http://edition.cnn.com/2005/WORLD/europe/11/29/devillepin.text/>

at momenter som terroristens barndom og psykiatriske evalueringer, i så fall ville inntatt samme sentrale plass i mediediskursen og vært en del av den daglige samtalen blant folk flest. Der ville mange «visst» at det var religionen som utgjorde den eneste eller i alle fall den viktigste forklaringsårsaken. Loven er nok ikke helt lik mellom Tor og Loke på den fronten. Vi håper og tror imidlertid faktisk at norsk rettsvesen ville forholdt seg på samme måte.

Manglende erkjennelse

Det er interessant å se saken i en større internasjonal sammenheng også. Vi har i flere år sett en problematisering av en støtte til ekstremister i den muslimske verden. Men det kan kanskje være enklere å forstå enkelte muslimer som den dag i dag nekter å ta inn over seg at noen muslimer kan ha stått bak terrorangrepene mot USA 11. september 2001. Det er nettopp den erkjennelsen vi må ta inn over oss.

Muslimer må ta inn over seg at det at noen faktisk kaller seg «muslimer», er ingen vaksering mot ondskap. Nå skal det også sies at mange av dem som nekter for at muslimer kan stå bak slike terrorangrep, faktisk mener at de som begår en slik handling ikke kan være muslimer selv om de skulle kalle seg det, og dermed faktisk ikke deltar i en konspirasjonstenkning om bakenforliggende krefter. De distanserer seg fra dem som begår slike onde handlinger og hevder at de gjennom disse handlingene benekter islam. Disse blir imidlertid ofte feilaktig satt i samme bås som de som tror på en jødisk, og/eller amerikansk, verdenskonspirasjon.

På samme måte ser vi at mange her i Norge nærmest forneker at Behring Breivik kan være et produkt av vårt samfunn. Da blir «galskap» en enkel forklaring som gjør at vi slipper å se nærmere på oss selv. Nå er det liten tvil om at Behring Breivik er en følelsesmessig heller enn en avstumpet person, og narsissismen er så tydelig at det ville vært lat-

terlig om ikke det bakenforliggende landskapet var så grusomt.

Men dette hindrer ikke tilregneligheten. Nå begår faktisk de fleste av de som deler Behring Breivik sitt verdensbilde ikke voldshandlinger, men vi har også sett andre saker hvor dette har skjedd. Drapet på den somaliske drosjesjåføren Mahmed Jamal Shirwac i Trondheim i 2008 er et slikt tilfelle, en sak som fikk omtrent den minimale omtalen en drapssak kan få. Her også dreide det seg om en drapsmann med et verdensbilde hvor islam og muslimer var fienden. Drapsmannen ble i 2009 dømt til tvungent psykisk helsevern.

«Fordummingen» av Breivik

Sammen med forsøkene på å avskrive Breivik som sinnssyk, har vi også reagert på forsøk på å fremstille ham som en så outrert person at likhetene med andre muslimhatere risikerer å komme i bakgrunnen. En «fordumming» av Breivik risikerer også å bidra til en feilaktig risikovurdering av Breivik med tanke på hva han tenkelig kan utrette fra fengselscellen. Det var eksempelvis stort sett bare de aller mest outrerte uttalelsene i Breiviks forsvarstale på rettens siste dag som ble presentert i media. Det etterlater et forledende inntrykk av en tale som, fra en høyreekstrem masse-morders ståsted, faktisk var både sammenhengende og poengtert.

Talen var åpenbart utformet fra en spesiell plassering i universet, men den var objektivt betraktet også systematisk, analytisk og på sitt vis kunnskapsbasert. Breivik argumenterte blant annet nokså godt for egen tilregnelighet. Her var hans fascinasjon for tall ham til nytte, med en henvisning til at det blant 37 fagpersoner som hadde vurdert ham, var 35 som ikke fant noen relevante symptomer, sammenlignet med de to første sakkyndige som fant ”et vell av symptomer”. Det er mulig at framstillingen hans var noe forenklet, men den var likevel poengtert og relevant.

Breivik tegnet også et bredt bilde av den tidvis voldelige motstanden som høyreek-

◀◀ I sine brev skrev Breivik blant annet at han selv ønsket å «introdusere» mer brutale praksiser til europeiske nasjonalister, med Al-Qaida som forbilde. Dette er en nokså åpenbar oppfordring til vold, sågar til terror

streme har møtt, og av et samfunn han ikke lenger føler seg hjemme i. Det finnes selvsagt ingenting som en massemorder kan si som vil endre karakteren til forbrytelsene han har begått eller vurderingen av dem. Uenigheten med Breiviks faktautvalg og tolkninger, og forferdelsen over konsekvensene han utledet, endrer imidlertid ikke på at talen representerer et perspektiv på verden som i stor grad er befestet innenfor en egen rasjonell helhet. Det er derfor naturlig å spørre seg hvorfor deler av media valgte å framstille dette nærmest som et kaotisk og forvirret framlegg. Det er å gi et feilaktig bilde av Norgeshistoriens verste terrorist, og å gjøre ham til noe på et vis mindre farlig enn han faktisk er. Talen etterlater ingen tvil om at den politiske tilnærmingen bak handlingene var gjennomtenkt, eller om at gjerningsmannen er seg bevisst et bredt spekter av forhold i debatten om det moderne Norge. Kanskje er det simpelthen fristende å gjøre ham til noe annet, noe som er enklere å håndtere - men da håndterer vi ham feil. Risikoen blir også desto større for at vi dermed gjør oss blinde for forholdet mellom Breivik og andre strømninger i samfunnet.

Breiviks ytringsfrihet

I løpet av 2012 var det også en sterk debatt om Breiviks adgang til å ytre seg til offentligheten og til å pleie en korrespondanse med likesinnede, igangsatt av Antirasistisk Senter. Vårt utgangspunkt var at Breiviks ytringer eksempelvis om muslimer eller politikere vil ha et implisitt voldelig budskap selv når voldsintensjonen ikke er eksplisitt uttalt. Mens en ytring om at ”muslimer tar over landet vårt” er en kurant (om enn uklok) uttalelse i ordinær politisk debatt, vil den samme uttalelsen når den kommer fra Breivik bære med seg et budskap om – og en de facto oppfordring til - vold.

Etter hvert som det ble kjent hva Breivik faktisk skrev i sin korrespondanse, herunder hans planer om å opprette paneuropeiske nettverk av likesinnede, var det imidlertid klart at voldsbudskapet ikke var implisitt. I

sine brev skrev Breivik blant annet at han selv ønsket å «introdusere» mer brutale praksiser til europeiske nasjonalister, med Al-Qaida som forbilde. Dette er en nokså åpenbar oppfordring til vold, sågar til terror.

Diskusjonen om hvorvidt Breivik faktisk kan ha noe gjennomslag med en slik retorikk - om han selv kan få status som enten en leder eller en inspirator - er kompleks. Selv om det er åpenbart at han kan mislykkes i sine planer, har vi ment at man må operere ut fra et scenario om at han faktisk også kan lykkes med å lage et slikt nettverk av ekstremister som han har ønsket, hvis han gis brede nok arbeidsmuligheter. Han mottar i så måte en nokså omfattende korrespondanse fra beundrere, slik hans tidligere advokat Geir Lippestad har uttrykt bekymring for.

Vi har samtidig vært klare på at Breivik selvsagt skal ha adgang til korrespondanse med familie og nære venner, og at media må kunne føre tilsyn eksempelvis med soningsforholdene. Derimot anser vi ikke at man skal legge til rette for hans aktive og målbevisste arbeid for å skape mer vold.

Kunnskap er løsningen

Behring Breiviks faktiske evne til å analysere og forstå sosiale, økonomiske og politiske realiteter i Norge og resten av verden, er åpenbart minimal. Han har tillært seg et verdensbilde, med god hjelp fra konspiratoriske og muslimhatende hjemmesider og forfattere, og etablert en modell han ikke er i stand til å gjøre noen endringer på. Alle fakta som går imot eller skulle motbevise dette verdensbildet, avvises blankt.

Verdensbildet er for øvrig veldig typisk for konspirasjonstenkning, hvor alt som skjer er «villet» av mennesker i maktposisjoner. Disse kan så ansvarliggjøres personlig, og blir dermed definert som forrædere og fiender. Tilfeldigheter og overordnede prosesser som fører til noe uforutsett, eksisterer ganske enkelt ikke. Kunnskapen som ligger bak denne virkelighetsforståelsen er i stor grad hentet

gjennom nettet, og avsløres lett som overfladisk.

Igjen er dette noe Behring Breivik deler med mange som hater islam og muslimer. Vi må ta inn over oss at denne ondskapen eksisterer blant oss, og ta et oppgjør med den - noe mange faktisk aktivt har gjort i etterkant av terrorangrepet. Reell kunnskap er en viktig ingrediens i løsningen på dette hatet, uten at det er en mirakelkur.

Knights Templar (KT)

Dette var gruppen som terroristen Breivik påsto at han tilhørte, og er uten tvil i en helt egen kategori. Det synes tvilsomt at denne gruppen i det hele tatt eksisterer. Flere politikere mottok imidlertid et brev 13. august 2012 fra noen som hevdet at de utgjorde celle nummer 2 i KT. I brevet truet ukjente personer med å likvidere samfunnstopper, hvis ikke Anders Behring Breivik ble frikjent.

KNIGHTS TEMPLAR NORGE NESTKOMMANDANT - CELLE TO

Jeg presenterer meg herved som: celle to og nestkommandant for den norske motstandsbevegelsen. Jeg med mine soldater vil med all respekt for vårt folk, vår kultur og vår etnisitet advare alle forkjempere av multikulturalisme mot denne krig vi nå så nderlig befinner oss i. Vi kommer ikke lenge til å beske hverken deres ignoranse eller hån mot vårt folk.

Aldri før har vi vært nødt til å begå slike handlinger mot vårt eget folk slik vi har gjort i disse tider og vi kommer til å fortsette med helt til vi har klart å vekke det norske og europeiske folk fra denne psykosens og hjemmetsaken har blitt påført våre søstre og brødre. Mødre og fedre. Dere alle bør selv vite eller få vite i dag hva dette dreier seg om.

Det handler om å lese historie og politiske fakta for å forstå det totale bilde.

Vår kommandant, Anders Behring Breivik ofet sitt liv og sin frihet for vårt folk og vår kamp. Det at han nå muligens skal bli ignorert på ny og bli erklært "utilregnelig" av det falske og korrupte maktapparat, er for oss ulevetlig og urettferdig. Da har i så fall alle de som døde ved hans sverd gått bort forgjeves.

Vi krever derfor vår kommandants frikjennelse og en anerkjennelse av hans påberopelse av nødrett i denne krig.

Vi har nå mange tegninger på bordet. Disse tegninger innebærer blandt annet likvidering av enkeltpersoner i maktelitens korrupte styre og annen krigføring mot alle dere som fortsetter å utrydde oss som urfolk og vår rett til eksistens på denne jord. Som Breivik selv uttalte, er våre følelsener under eksistensminimum og vi har derfor ingen anledning til å bli benyttet som dumpingplass for den tredje verden slik det gjøres i dag. Det er et direkte forsøk på folkemord.

-Altså har vi ingenting å tape.

En av våre celler var ved Utøya 22/7 i år for å kartlegge AUF og Arbeiderpartiet. Dere har alle undertrykket oss og våre holdninger til vårt samfunn, som ultra-nasjonalister og ultra-konservative.

Derfor har vi vært tvunget til å leve som rotter i begynnelsen.

Vi er ute av syne for dere. Vi er den vanlige mann i gaten, kasserer på den lokale nærbutikk, deres advokat, deres politi og beskyttere, søppelmann eller deres lege.

Men i dag er vi organiserte i vår kamp. Dere har lært oss å leve i sjul og å organisere oss i hemmelighet helt siden andre verdenskrig.

Denne lære har vært tøff for oss, men vi reiser oss i dag over dere - for dere vet ikke hvem vi er, hva vi er i stand til, hvor vi befinner oss eller hva vi sitter inne med av informasjon. Men jeg kan rope at vår informasjon om dere er sofistikert og dyp nok til å skade dere på flere områder.

Deres multikulturelle toleranse er blitt vår byrde og vår undergang. Men vi vil ikke la oss kneble og vi vil kjempe til siste mann er fallt. Vi hylar vår kommandant for hans selvpoffrende aksjon på Utøya i fjor. Vi vil derfor følge ham, vårt folk og vår kultur til døden. Dere kan ikke stoppe oss, for dere vet ikke engang hvem eller hvor vi er, annet enn at vi er blandt dere.

Nå er det på tide at vi og vår kommandant Breivik får anerkjennelse i det politiske bilde i Norge og Europa.

Dette er en advarsel til alle dere som ønsker å kneble oss. Det er mulig dere ikke helt forstår hva dette dreier seg om, men vi vil handle av kjærlighet - og hva er vel sterkere enn denne kjærlighetens makt? Kjærlighetens makt er den sterkeste emosjon et menneske kan oppnå i dette liv. Kjærlighet og hat er to sider av samme sak eller medalje. Derfor advarer jeg dere i kjærlighet for folket og dere selv. Ta ikke fra oss vår kjærlighet.

Dere kan velge å se bort ifra dette skriv, eller dere kan ta oss på alvor og la vår kommandant komme til ordet med vår politiske figur om redning av vårt folk og kultur. Norge og Europa er ikke en søppelplass for krigsrammede eller fattige fra den tredje verden! Vi skal være og forbli siviliserte mennesker som ønsker å leve i fred og som ønsker å bevare nordiske og europeiske interesser og idealer.

Dere alle har nå et ansvar om å påvirke denne politiske saken som foregår disse dager og i disse veldige timer som er så avgjørende for vårt folk, vår etnisitet og vår kultur.

Så med kjærlighet ber jeg dere ta meg og vår motstandsbevegelse på alvor. Før vi begynner vårt korstog mot alle dere som har motarbeidet oss i alle disse år.

Dere kunne kanskje kneble noen av oss, men aldri kan dere kneble vår ideologi og bevissthet. Vi er historien. Vi er mest. Vi er fremtiden.

Jeg linker herved en film fra youtube, som beskriver vårt syn på denne krig som dere nå har satt igang mot deres eget folk: <http://www.youtube.com/watch?v=THrtIK2eG08>

Vi ønsker den konservative revolusjonen igangsatt umiddelbart og at vår debatt ikke trykkes ned i kloakken igjen. Her er våre fremste ønsker og utfordringer i første omgang:

- Stoppe islamiseringen av Norge.
- Igjen knytte bånd mellom kirke og stat.
- Depoterter av den humane søppel som er dumpet på norsk jord.
- Fremmelse av eget folk og kultur - også læren om urkulturen vår.
- Forhindre videre raseblanding og etnisk dekonstruksjon.
- Norge må fremstå som et godt forbilde for resten av verden.
- Vi krever kartlegging av AP's forsøk på dekonstruksjon av Norge og norske verdier og demest at disse meddeler sine beklagelser ovenfor sitt folk og stilt til ansvar for dette.

Blir dette gjort er vi på god vei til fred og harmoni blandt våre egne. Med dette vil vi kunne forløse nasjonen fra etnisk og kulturell selvfråkt. Jeg håper av hele mitt kristne hjerte at dere vil åpne deres øyne og deres bevissthet for det er for sent for oss alle, og før krigen og spliden eskalerer til en borgerkrig.

Med hilsen
-Celle to,
Knights Templar.

Trusselbrev fra
«Knights Templar»

PSTs åpne trusselvurderinger

Også etter terrorangrepene 22. juli har Politiets sikkerhetstjeneste (PST) i sine åpne trusselvurderinger holdt fast ved at den største terrortrusselen mot norske borgere kommer fra ekstremt muslimsk hold. Det har samtidig vært hva vi har opplevd som en tendens til å nedvurdere trusselen fra tradisjonelt høyreekstremt hold.

Samtidig som trusselen fra ekstremt muslimsk hold må tas på alvor, forblir det et faktum at nesten all terror på norsk jord har vært utført av høyreekstreme. Trusselen fra ekstremt muslimsk hold handler i stor grad om spekulasjoner omkring hva de kan tenkes å gjøre (med skuddene mot synagogen i Oslo som en av få konkrete handlinger på norsk jord). Trusselen fra høyreekstremt hold handler i langt større grad om risikoen for at de kommer til å gjøre mer av det de allerede har gjort mye av, og som de fortsetter å gjøre.

Det er idenne forbindelse viktig å merke seg at man også etter terrorangrepene i 2011 har hatt flere alvorlige hendelser i mindre skala som var eller trolig var knyttet til høyreekstreme, herunder det brutale angrepet på lederen for Ungdom mot rasisme våren 2013 og angrepet på Blitz høsten 2013, hvor en 16 år gammel antirasist ble stukket med kniv og nesten drept.

Ekstreme islamister

Det er ingen tvil om at ekstreme islamister kan komme til å begå voldshandlinger i Norge, i verste fall også terror, og det er strengt nødvendig at PST følger med på aktuelle personer. Spesielt miljøet knyttet til «Profetens Ummah» opptrer bevisst provoserende, med aksjoner og uttalelser som er ment å trekke til seg offentlighetens oppmerksomhet.

Når det er grunn til bekymring for at det er mer enn bare tomme oppvisninger, er det ikke minst fordi flere av medlemmene har bevist sin vilje til vold både gjennom et tidligere kriminelt rulleblad og gjennom reiser til Afghanistan og Syria. En norsksomaliers deltagelse i terrorangrepet på et kjøpesenter i Nairobi i

september 2013 understreker bekymringen. Det er også mulig at sikkerhetstjenestene har rett i at ekstreme islamister stadig utgjør den største trusselen mot norske borgere. Vi mener likevel at PSTs tilnærming med å erklære én trussel som den største, lett kan fremstå som spekulativ, all den tid det i praksis er umulig å vite med noen som helst sikkerhet om eventuell vold og/eller terror de neste årene vil komme fra henholdsvis ekstremt muslimsk eller høyreekstremt hold. Tilnærmingen har også den effekt at andre og vel så reelle trusler stilles i skyggen, og den bidrar slik til å smalne fokuset på problematisk vis.

Sammenblanding av høyreekstreme og venstreekstreme

Vi forblir også kritiske til at PST i sine åpne trusselvurderinger tidvis omtaler høyre- og venstreekstreme side om side. I den felles trusselvurderingen fra E-tjenesten, Nasjonal sikkerhetsmyndighet og PST for 2013 ble eksempelvis svært ulike grupper samlet under overskriften "Høyreekstreme, islamfiendtlige og venstreekstreme miljøer". Dette er hoveddelen av analysen:

«Miljøene evner å mobilisere et hundretalls aktivister ved enkelte demonstrasjoner og markeringer. Hovedutfordringen er potensielle ekstremister som ikke inngår i de organiserte høyre- og venstreekstreme miljøene. Slike personer kan ha en ekstrem overbevisning, uten nødvendigvis å kommunisere denne. Også her er hat mot myndighetene, ofte kombinert med konspirasjonsteorier, et fellestrekk. Slike individer og miljøer er vanskelige å avdekke.»

Vi mener at en slik fremstilling gir grunn til bekymring. Risikoen fra disse miljøene synes meget ulik, og det virker svært upresist å sammenblande dem. Mens venstresiden primært har utgjort et ordensproblem i forbindelse med demonstrasjoner (noe som dessuten skulle falle utenfor PSTs arbeidsområde), har

høyreekstemistene utgjort et alvorlig terrorproblem. Mer eller mindre alle terroraksjoner på norsk jord i nyere tid har vært utført av høyreekstreme, inkludert flere drap og bombeattentat uavhengig av 22. juli. På venstresiden har soloterrorisme i all hovedsak vært et ikke-eksisterende fenomen i Norge. Det samme kan ikke sies om høyreekstemister.

En del av bekymringen er hva som synes å være en overvurdering og til tider feilvurdering av risikoen fra venstreekstreme grupper. Et ordensproblem knyttet til venstreekstreme bør simpelthen plasseres på et helt annet nivå enn vurderingen av terrortrusselen fra de miljøene som det er naturlig å anse som assosiert med terrorangrepene 22. juli, og dels med nesten samtlige tidligere terrorangrep på norsk jord. Et ordensproblem tilsier også andre tiltak. Infiltrasjon og massiv innsamling av informasjon om en rekke norske borgere, som dokumentert av NRK Brennpunkt i februar 2013, synes svært problematisk rettet mot grupper som primært kan være et ordensproblem. Å nærmest slå disse gruppene i hartkorn, virker også urimelig overfor venstreekstreme grupper som simpelthen ikke fortjener å bli assosiert med terror.

Det er også foruroligende at PST ikke synes å ha blitt tilstrekkelig interessert i det infiltratøren Chris Høibø skal ha rapportert tilbake til dem etter å ha infiltrert NDL. Uansett hvordan man ellers skulle vurdere Høibøs trolig svært problematiske rolle, skal han altså ha rapportert om planer om å lage et hemmelig høyreekstremt, militant nettverk, og han skal ha lagt frem lydopptak av dette. Høibø påstår at han tydelig advarte PST om det terrorpotensialet han så i de nye høyreekstreme miljøene, men at han likevel ble dirigert tilbake til å se på venstreekstreme miljøer – miljøer som ikke har utført terror.

Dette var før 22. juli, men det var etter drapet på Mahmed Jamal Shirwac i Trondheim i august 2008, en regelrett henrettelse av en tilfeldig muslim utført av en person med høyreekstreme sympatier og kontakter. Kort tid etter Lund-kommisjonen virker det som

om PST stadig befant seg i det gamle POT-sporet, med et nokså merkelig overfokus på venstresiden.

Vurderingen for 2014

Også i den åpne trusselvurderingen for 2014 omtales høyre- og venstreekstemister parallelt, men med viktige distinksjoner. Dette er den overordnede vurderingen:

«De organiserte ekstreme miljøene på høyre- og venstrefløyen i Norge fremstår først og fremst som et ordensproblem. Enkeltpersoner med vekslende voldsintensjon og varierende tilknytning til høyreekstreme miljøer, vil fortsatt være den største utfordringen.»

Denne distinksjonen utgjør grunnlaget for hva som fremstår som en nyansert trusselvurdering, hvor vurderingen av høyreekstreme også i det følgende er tydelig skilt ut og inngående vurdert:

«En potensiell volds- og terrortrussel fra høyreekstemister i Norge, vil først og fremst være knyttet til enkeltpersoner som handler alene eller i små uavhengige grupper. Denne fremgangsmåten er omhandlet i høyreekstrem litteratur og er en vesentlig del av den høyreekstreme terrorhistorien.

Det norske høyreekstreme miljøet tiltrekker seg også enkeltpersoner som av ulike grunner kan utgjøre en trussel. Enkelte av disse personene deler den ekstreme overbevisningen med organiserte miljøer uten å inngå i disse. Noen har sine egne varianter av ekstreme overbevisninger og er gjerne påvirket av ulike konspirasjonsteorier. For andre er konflikter, frustrasjon eller andre personlige forhold viktige drivkrefter. Viljen enkelte av disse har til å utøve voldshandlinger, kan variere som følge av mediebildet, rus og psykiske problemer.»

Vår bekymring forblir like fullt sterkere enn det som synes å fremgå av PSTs vurdering. Parallelt med at den tidsmessige avstanden til 22. juli har økt, ser vi eksempelvis flere personer enn tidligere som uttrykker støtte til Breiviks synspunkter. Vår primære bekymring forblir dermed den nokså store underskogen av enkeltpersoner med sterke følelser og sterke overbevisninger, spesielt av islamofobisk og i en del tilfeller av antisemittisk karakter.

At ny vold vil springe ut av dette hatet er overveiende sannsynlig – det skjedde gjentatte ganger bare i 2013, jf. ovenfor. Vi mener dessverre også at det er hevet over tvil at ny terror vil kunne springe ut av dette hatet. Hvorvidt det vil skje er det simpelthen ingen mulighet til å vite. Fraværet av effektive, organiserte, fysiske miljøer kan imidlertid bidra til å skape en falsk trygghet som også gjør at samfunnet ikke følger med i tilstrekkelig grad på det vi vil mene er en reell og vedvarende trussel. De (løselige) virtuelle miljøene er i så måte langt større, og bør være en kilde til uro.

Mens vi ikke er i tvil om PSTs aktive og inngående innsats mot muslimske ekstremister, forblir vi i noe tvil om arten og omfanget av innsatsen mot høyreekstremister. Vi anser i så måte at PST stadig har en jobb å gjøre med å betrygge det norske samfunnet om at innsatsen mot den høyreekstre trusselen har den prioriteten man må kunne forvente etter 22. juli.

Medias dekning

Da PSTs åpne trusselvurdering for 2014 ble sluppet, hadde henimot all mediedekningen fokus på PSTs omtale av trusselen fra ekstremt muslimsk hold. Dette er bekymringsfullt, og det bør være oppsiktsvekkende. To og et halvt år etter et av historiens verste terrorangrep har norsk offentlighet minimal interesse for vurderingen av risikoen for mer terror fra det ideologiske holdet som faktisk angrep oss. Vi vil her mene at offentligheten har et klart ansvar for å bidra til bedre

opplysning – det er rett og slett et viktig samfunnsoppdrag. 22. juli-kommisjonen kritiserte samfunnet som sådan for å ha sviktet. Vi hitsetter fra kommisjonens rapport (side 362):

«Breivik var en enslig mann med begrensede ressurser. Likevel var han i stand til å gjennomføre betydelige anskaffelser, og forberede og iverksette omfattende terrorhandlinger med enorme menneskelige og fysiske omkostninger. Breiviks personlige utvikling, livsstil og forberedelser satte en rekke spor. Hans nærmeste familie, sosiale omgangskrets, samfunnet for øvrig og ansvarlige myndigheter har fanget opp ulike signaler som tidvis har skapt undring og bekymring. En viktig grunn til at signalene ikke ble satt i sammenheng med intensjon og kapasitetsoppbygging til å gjennomføre terrorhandlinger, er trolig at Breiviks person og forberedelsesmetoder i så stor grad brøt med den rådende oppfatning av hvem, hva og hvordan noen kan utgjøre en trussel mot samfunnet. Gjerningsmannens forberedelser og iverksetting av terrorhandlinger blottla på denne måten grunnleggende sårbarheter og mangelen på effektive barrierer mot terrorhandlinger i det norske samfunn.» (vår understrekning)

Vi kan dessverre ikke se annet enn at det norske samfunnet i verste fall legger til rette for å gjenta den samme feilen som før 22. juli. Samfunnet er godt programmert til å reagere på mistenkelig fremferd fra muslimsk hold; mer enn det, den generelle mistenksomheten mot muslimer har langt på vei en epidemisk karakter. Det er vår bekymring at en etnisk norsk ekstremist til sammenligning stadig vil ha langt bedre arbeidsmuligheter, og i det store og det hele kunne virke uten særlige forstyrrelser, i det minste fra allmennheten.

NEI TIL
ISLAM
JA TIL
DEMOKRATI

